

AUDIÈNCIA pàg 12

Línia supera els 100.000
lectors metropolitans
durant el mes d'octubre

ENTREVISTA pàgs 20 i 21

Elisenda Alamany (ERC): "La decisió
sobre el meu lloc el 2023 no depèn
només de la meua voluntat"

línia ^{12 anys} Sant Martí

Novembre 2021 · Núm. 173 · liniasantmarti.cat

Dubtes veïnals sobre la futura rehabilitació de Can Ricart

Les entitats recorden que el finançament del projecte del Campus de les Arts de la UB no està garantit pàg 10

Foto: Joanna Chicheinitzky

MANIFESTACIÓ pàg 10

El Clot rebutja l'agressió
homòfoba patida per
un noi a la Festa Major

EL 27 DE NOVEMBRE pàg 10

Manifestació per reclamar
la millora de la Gran Via

GINA NAVARRO pàg 28

"Les millors amistats
me les ha regalat el rugbi"

"El model turístic d'avui no és tornar al 2019"

Entrevista a Xavier Marcé, regidor de Turisme pàgs 14 i 15

ALUMINI - VIDRES
OBRES INTEGRALS

home homing

vidres • miralls
claraboies • alumini

projectes integrals
i execució d'obra

*Si ho pots somiar,
nosaltres ho podem
fer realitat*

cuinescat

Gremi de reformes
d'interiors, cuines
i banys de Catalunya

Padilla, 243 • 08013 Barcelona

Tel. 93 881 77 06 • admin@home-homing.com

www.home-homing.com

• Magatzem: Ptge. Utset, 3

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

Josep Martí
Blanch

Fèlix
Riera

Jordi
Muñoz

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolors
Sabater

Jordi
Martí

Montserrat
Tura

Marc
Cerdà

Gala
Pin

David
Fernández

Martí
Casamajó

Joan Ramon
Casals

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Víctor
Porres

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Núria
Parlon

Arnau
Nadeu

Una relació d'amor i odi

» El servei del Bicing té un gran ús a la ciutat, però els usuaris acaben patint les seves mancances
 » Des de l'empresa gestora recorden la dificultat de mantenir 7.000 bicicletes per a 131.000 persones

Alba Losada
BARCELONA

“Jo em vaig fer Bicing per poder anar als llocs, però quan en busco no en trobo enlloc. Quan per fi en trobo i arribo on vull anar, llavors el problema és per aparcar. Oh Bicing, no trobes bicis, no trobes llocs...”. Aquestes línies són part de la cançó que un usuari del Bicing des del 2009, Enric Bonic –nom artístic–, va fer el 2015. El problema que Bonic va convertir en melodia segueix vigent, tal com corroboren usuaris del servei, i a vegades provoca que intentar moure's amb aquest mitjà equivalgui a una mena de relació tòxica que es mou entre l'amor i l'odi.

Un exemple és el de l'Adrià Mercader, usuari des de fa gairebé un any del servei, que afirma que la idea del Bicing “és molt bona”, però que, malauradament, la seva gestió podria ser millor. “Intentar aparcar una bici a partir de les 22 h a llocs com Sant Antoni o Paral·lel és un drama”, diu Mercader sobre una experiència que també ha viscut en Manu Garcia, qui utilitza el servei des de fa cinc anys. “Les bicicletes en general estan bé. Però la dificultat de trobar-ne una o lloc on aparcar-la quan es vol ser puntual, fa que aquesta acció pugui ser com un esport de risc”, afirma.

Davant d'aquest problema, que es pot fer evident només passant pel costat de certes estacions, des de Barcelona de Serveis Municipals (BSM) asseguren que la disponibilitat mitjana del servei és superior al 90%, tot i que pot variar segons la intensitat amb la qual es faci servir, les franques horàries i els mesos de l'any. “És difícil garantir la disponibilitat

La dificultat per trobar bicicletes o lloc on aparcar-les a certes hores del dia és un dels problemes dels quals parlen els usuaris. Foto: Twitter (@bielmercada1)

immediata de bicicletes en dies laborals a causa de l'alta demanda que hi ha entre les 7:30 h i les 9 h”, expliquen des de BSM, que alhora afegeixen que durant aquest interval es fan fins a 7.000 desplaçaments.

MANTENIMENT

Si es parla de l'estat de les bicis, també proliferen experiències amb les quals és fàcil sentir-se identificat. Tot i que Garcia sosté que la seva qualitat va millorar des de la darrera actualització de la flota, calcula que al voltant del 30% de les bicicletes de cada estació tenen alguna deficiència, com un mal funcionament dels frens o les rodes desinflatades. Fins i tot, assenyala que existeix un codi amb el qual alguns usuaris s'avisen quan una d'aquestes necessita assistència mecànica.

“Un exemple clar és trobar-les amb el seient al revés. És com un senyal que es fa perquè la següent persona no l'utilitzi”, diu al

parlar d'unes dificultats que han fet que en Germán Aranda, usuari del Bicing des del 2010, ja no compti amb aquest mitjà de transport que abans tant li agradava. Tal com assegura, en les últimes set vegades que ha tractat d'utilitzar-lo s'ha trobat amb pedals que anaven molt durs o bicicletes que no agafaven prou velocitat. “És un servei amb el qual ja no confio”, indica Aranda. Sobre aquestes queixes, des de BSM responen que treballen amb 26 operaris de manteniment del Bicing, que fan entre 250 i 300 revisions i reparacions al dia. “Cal recordar que no estem parlant d'un transport públic, sinó de 7.000 bicis compartides entre 131.050 persones”, apunten.

UN CONTRACTE “PRECARI”

Des de l'associació Amics de la Bici, per la seva banda, també consideren important tenir en compte el tipus de servei que és el Bicing i creuen que el 2007 va

néixer sota una concepció “incorrecta”. “Hem de partir de la base que una bici pública hauria de ser un servei afegit a altres transports que no sempre està disponible, però des de les administracions van transmetre que el Bicing era la bici de cada ciutadà”, recorda el portaveu de l'entitat, Albert Garcia, qui alhora afegeix que el darrer contracte de 10 anys del Bicing adjudicat a la Unió d'Empreses Temporals (UTE) Pedalem Barcelona, formada per CESPÀ –filial de Ferroviari–, “és precari”. La raó? Tal com recordaven fa poc des de l'Observatori DESC, l'Ajuntament va treure a concurs la gestió del Bicing amb un pressupost de licitació de 220 milions, però finalment es va adjudicar un 34% per sota del preu de sortida.

“El manteniment està pressupostat a la baixa i si, a més, li sumem que les bicicletes s'utilitzen més del que tocava, la cosa empitjora encara més”, re-

calca Garcia. “L'empresa subcontractada actua dient: si, per exemple, em pagues quatre, jo pagaré tres”, insisteix Garcia al parlar d'una pràctica que a vegades es pot traduir amb més deficiències amb les quals també es troben els testimonis d'aquest reportatge. Una d'elles, per exemple, són les bicis que l'aplicació marca com a disponibles, però que un cop l'usuari arriba a la parada el llum vermell de bloqueig està encès i no es poden fer servir. Un problema que normalment passa més amb les elèctriques.

Sobre això, fonts de BSM diuen que l'actualització del software que es va fer el passat mes de setembre va provocar “algunes incidències” en les elèctriques. Tot i que, segons asseguren, en la majoria de casos es deu al fet que els vehicles encara s'estan carregant. “És per assegurar que ningú es queda sense bateria a mig trajecte”, diuen.

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniavaxarxa

facebook

twitter

instagram

La lupa

Combatre el canvi climàtic té costos

per Jordi Muñoz

Foto: ACN

Caldria esperar que la cimera de Glasgow no fos l'enèsima ocasió en què els líders mundials s'omplen de bones paraules de lluita contra el canvi climàtic però després les concrecions no arriben. Però hi ha pocs motius per a l'optimisme.

Un dels problemes dels acords multilaterals contra el canvi climàtic és que estan subjectes al que s'anomena la tragèdia dels comuns: tot i que tots estarem millor si reduïssim globalment les emissions, cada país individualment té incentius per no fer-ho i esperar que els altres ho facin. D'aquesta manera, es pot beneficiar de la reducció global sense pagar el cost de la reducció d'emissions. El resultat d'aquesta lògica és que ningú no pren les decisions que caldria prendre per acostar-se als objectius de reducció d'emissions que els científics consideren necessaris per limitar l'escalfament global. El problema de fons és que l'atmosfera és un bé comú, del que tothom se'n beneficia, però els costos de la reducció d'emissions són ben concrets.

Aquesta lògica endimoniada de les negociacions entre estats es reproduïx a petita escala: si he de deixar el cotxe a casa i fer un trajecte de 30 o 40 minuts més per anar a la feina, tindrè incentius per mirar de fer la viu-viu i que siguin els altres els que perdin temps mentre jo segueixo anant en cotxe. O si una ciutat com Barcelona ha de limitar el trànsit de cre-

uers, altres ciutats de la Mediterrània poden aprofitar-se'n: es beneficiaran de la reducció d'emissions sense pagar el cost de retallar un sector econòmic. Cada municipi, o comarca, tendirà a mirar d'escapolir-se d'instal·lar molins de vent o parcs solars al seu territori esperant que altres assumeixin els costos de la transició energètica.

Uns tenen por de perdre eleccions, altres de perdre diners i tots d'empitjorar el ritme de vida

Perquè la reducció d'emissions no és gratuïta. Els estats poden mirar de compensar i incentivar la transició ecològica amb polítiques expansives, que vindria a ser el que s'ha anomenat *Green New Deal*. Però el fet és que mitigar el canvi climàtic és una decisió política molt costosa. No podem desplaçar-nos tant en cotxe, ni en avió. Els viatges hauran de ser més cars i tardarem més temps a arribar a la feina. Alguns sectors econòmics hauran de redimensionar-se a la baixa i introduir canvis que els faran menys competitius (en preu). Això, si no canvien moltes altres coses, farà créixer l'atur. Si més no en el curt termini.

I com a consumidors, haurem d'assumir costos més elevats en molts productes. Si hem de produir prou energia renovable per substituir les fonts d'energia brutes i per electrificar bona part del que ara es mou amb combustibles fòssils, els paisatges que tant ens estimem s'hauran de transformar. No podrem plantejar-nos models de desenvolupament basats en el creixement infinit.

No és un discurs fàcil de fer, però és imprescindible per passar de les paraules als fets. Tothom ha de ser conscient de què vol dir combatre el canvi climàtic. Per això crida l'atenció que encara tinguem debats sobre mesures com la reducció de carrils per a cotxes, els peatges d'entrada a les ciutats, el veto a l'ampliació de l'aeroport, la implantació de renovables o la reducció del consum: són mesures mínimes, de sentit comú, que apunten en l'única direcció possible si és que ens prenem seriosament la mitigació del canvi climàtic. Cal superar el doble llenguatge i la dissociació entre discursos que són pretensament ecològics quan parlen en general però profundament *desarrollistes* quan parlen de coses concretes. Els polítics tenen por de perdre eleccions, els empresaris de perdre diners i els ciutadans d'empitjorar el seu ritme de vida. Però només prenent riscos i assumint els costos en primera persona podem evitar el desastre cap al qual ens encaminem. Val més dir-ho i no seguir enganyant-nos.

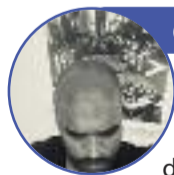
Aquí es piula

El Twitter en paper

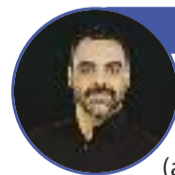
@andreaajvilloria

Va passar dijous passat a una clínica privada a Sarrià. Una dona que esperava ser atesa va fer el símbol d'ajuda contra la violència masclista i una treballadora la va veure i va avisar al 112. Els Mossos van parlar amb ella i la seva parella, de 64 anys, i van endur-se'l detingut.

@JordiMagrinya

Més enllà d'aquesta mesura [el confinament dels no vacunats a Àustria], el fet de prohibir la lliure circulació de persones en funció de la seva condició, en aquest cas sanitària, estableix un precedent extremadament perillós. I com tot, si es normalitza, acabarà girant-se contra els mateixos de sempre.

@jofrellombart

[Sobre el cas Blanquerna] Aquests fets (agressió a diputats inclosa) van passar 4 anys abans de l'octubre del 2017. Ingressaran a presó (si és que hi ingressen) 4 anys després de l'octubre del 2017. 8 anys més tard dels fets. La diferència de velocitats de la justícia és també un mode d'injustícia.

@apunte

Cada vez más los políticos y personajes públicos van a poder lanzar su mensaje sin intermediarios. O con intermediarios con 0 interés en fiscalizar. Sea en *El Hormiguero*, en Twitch o donde sea. Siempre pasó en parte, pero va a pasar más. Y sí, eso es un cambio comunicativo gordo.

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas

Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Anton Rosa (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Olga García (Vallès), Francisco Javier Rodríguez

Dipòsit Legal: B 28126-2010

(l'Hospitalet i Baix Llobregat), Alba Losada (Districtes de Barcelona), Anna Utiel (Montse-ratí) i Toni Delgado (Esports)

Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Dept. Comercial: Lola Gutiérrez
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011 Diputació de Barcelona

Editor-Gerent: David Centol i Lozano

Director Editorial: Arnau Nadeu

Coordenador de Vendes: Marcelo Villanueva

Coordenadora de Producció gràfica: Marga Moreno

Estratègia digital: Anna Corbatera

Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Els semàfors

Tribuna

UB

La Universitat de Barcelona (UB) ha signat l'acord per convertir Can Ricart en el Campus de les Arts. Tot i que la remodelació del recinte fabril és ara més a prop, hi ha dubtes veïnals perquè la universitat no ha aconseguit encara el finançament necessari.

pàgina 10

Ajuntament

Els veïns de l'entorn de Glòries es manifestaran per exigir que comenci la reforma definitiva del tram de la Gran Via entre el carrer Badajoz i la rambla del Poblenou, ja que les obres havien de començar el segon trimestre del 2021.

pàgina 10

Eix Sant Martí

La 7a Mostra de Comerç al Carrer, organitzada per l'Eix Comercial Sant Martí, va omplir el passat diumenge 7 de novembre la rambla Guipúscoa amb més de 50 carpes de botigues i serveis, on es van poder trobar diferents ofertes.

pàgina 26

El + llegal

Línia Sant Martí.cat

- 1 *El dur testimoni d'Artur, víctima d'una agressió homòfoba a les festes del Clot*
- 2 *El Districte vigila una vintena d'espais perquè no s'ocupin*
- 3 *Cadena humana per demanar més espais verds*
- 4 *Arrenca l'Escena Poblenou celebrant els seus 20 anys*
- 5 *Alliberada una dona que l'exparella retenia a la força a Sant Martí*

Apugen els impostos metropolitans

per Manuel Reyes, president del PP a la demarcació de Barcelona

Foto: Albert Cadanet/ACN

Ens trobem en un moment molt delicat. Moltes famílies ho estan passant fatal per poder arribar a final de mes. El rebut de la llum no para de pujar. També ho fa el del gas, l'aigua o la benzina. Els productes de primera necessitat també ho fan, i cap cop és més car omplir la cistella de la compra. La inflació està pels núvols i moltes persones encara continuen en ERTOS o a l'atur.

Davant d'aquesta situació tan greu per a molts ciutadans, en la qual encara no hem superat ni la pandèmia ni la crisi econòmica i social, no pot ser que les administracions escanyin més les butxaques dels contribuents amb noves pujades d'impostos.

Aquest és el cas de molts ajuntaments governats pel PSC i els seus socis separatistes, i també és el cas de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB), que

novament apuja el tribut metropolità a milers de llars arreu de Barcelona i dels municipis que conformen la metròpoli.

No és de justícia aquest tribut que no es paga en cap altra zona metropolitana de Catalunya o de la resta d'Espanya. No pot ser que només per ser propietari d'un pis, un pàrquing o un local hagi de pagar aquest impost a més del corresponent IBI, ja que a l'hora d'agafar el transport públic també et cobren (i molt, ja que Barcelona té uns dels preus més elevats de les ciutats europees del nostre entorn).

Doncs ara, la senyora Colau, el PSC i la resta de socis han

apujat la taxa metropolitana de residus municipals un 5,1%, mentre que el tribut metropolità augmenta un 3%. Pujades del tot fora de lloc, ja que els sous de les famílies no han pujat en aquestes quantitats. De fet, directament no han pujat.

És temps de canvi. Aquells que només es recorden de les persones en el moment de demanar el vot han demostrat estar molt allunyats del que Barcelona i el seu entorn metropolità necessita. Per això, cada cop som més els que treballam per construir l'alternativa des del sentit comú i les inquietuds que tenen milers de veïns de la metròpoli.

Línia Sant Martí no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#EsmenaALaTotalitat

@cupnacional: "Presentarem l'esmena a la totalitat [als pressupostos], però seguirem treballant pels objectius d'aquesta legislatura: gir d'esquerres i independentista".

#VacunaCatalana

@marinaromero_: Els responsables de la vacuna catalana, Hipra, es mostren satisfets amb els resultats dels assajos [...] Destaquen que està preparada per a totes les variants.

#TornaDaniAlves

@andreuginola: Estic convençut que, amb 38 anys, Dani Alves serà el millor lateral dret del Barça des que va marxar Dani Alves.

El contrapoder antirepressiu

per Dolores Sabater

Al cor de la Vall del Tenes, a Santa Eulàlia de Ronçana, fa uns dies teixiem poble en un entranyable acte comunitari de solidaritat amb l'Ernest, una de les més de 4.500 persones represaliades per la causa general contra l'independentisme que s'ha enfrontat a la justícia tot just ara. Un acte intergeneracional, amb gastronomia popular, música en viu, parlaments i, sobretot, molta complicitat. S'hi respirava el contrapoder que construeix el poble quan s'autogestiona. S'hi feia sentir la força de la convicció i el compromís col·lectiu.

A cada acte, a cada acció, sigui per les detingudes del 23-S, 9 de Lledoners, Encerclem el Parlament, Urquinaona, la Junquera, Jusapol, Meridiana, conselleria d'Economia... Per en Marcel, en Brayan, l'Arnau, la Xènia, la Queralt... Sigui quin sigui el seu nom i la seva circumstància, una són totes. Som. I mantenir les xarxes de suport, solidaritat i visibilització és vital perquè puguem trencar la seva repressió, que busca trencar-nos a nosaltres. Fer conèixer i viure al màxim de població, dins i fora dels entorns, l'abast del marc repressiu és imprescindible. I més ara que els indults han tret les preses i presos polítics de les presons. Cal evitar que s'instal·li la creença que la causa general contra l'independentisme ha afluixat. La repressió s'ha de transformar en contrapoder antirepressiu.

S'acaba l'octubre, un mes carregat d'aniversaris polítics per als Països Catalans, que incrementa les dates memorables des del 2017. A l'anterior article parlava de l'1 d'octubre, ara del 27. Tot just l'acabem de passar, i aquest 4t aniversari de la proclamació de la República Catalana no implementada ha quedat marcat per dos fets aparentment contraposats però que venen a parlar del mateix. Un passava el mateix dia 27, l'altre l'endemà. Un en clau estatal, l'altre en clau europea. Tots dos relacionats amb la repressió i els tribunals. Tots dos vinculats a les constitucions i a la monarquia.

D'una banda, dimecres la magistrada del TSJC Maria Eugènia Alegret feia detenir l'exvicepresident del Parlament Josep Costa en un clar avís que l'Estat espanyol no té cap intenció d'aturar la persecució i la repressió ideològica. Costa estava citat davant del tribunal com a investigat per permetre debatre al ple sobre monarquia i autodeterminació. L'exvicepresident va decidir no presentar-s'hi perquè no reconeix el tribunal, i la magistrada va fer-lo detenir per obligar-lo a fer-ho. Ell mateix ha avisat que no parará fins que el seu cas arribi a Europa.

L'endemà, des d'Europa, precisament, ens arri-

litzada i insultar-lo o permetre que el Parlament la debati pot costar anys de presó, multes i inhabilitacions, a Bèlgica han decidit que el que seria delictes és castigar qui l'insulta. El contrapoder antirepressiu aquí es multiplica.

Aquest dictamen belga és un nou avís de com de sola es va quedant la (in)justícia espanyola en el marc europeu, i se suma al rotund fracàs de Llàrena, fa un mes a l'Alguer, quan la presidenta de la Cort d'apel·lació de Sàsser, Plinia Azzena, va considerar que no hi havia motius per imposar mesures cautelars contra el MHP Puigdemont perquè la seva immunitat

està intacta. Tot plegat va consolidant la gran potència que té la feina feta des de l'exili. Quatre anys després, i malgrat que Europa no va estar a l'altura del que s'esperava ni per protegir el dret d'autodeterminació del poble català ni per condemnar la brutalitat policial exercida contra persones en clara actitud de resistència pacífica, la via de la internacionalització s'erigeix en una via imprescindible (no pas única) per avançar cap a l'autodeterminació i la independència.

I encara un tercer fet: el Constitucional espanyol ha rebutjat el recurs d'empara que l'expresidenta del Parlament Carme Forcadell va presentar en contra de la sentència del Procés (onze anys i mig de presó per sedició), i aquesta resolució contrària li permet portar el seu cas a Europa. I això també és contrapoder. Malgrat que Europa és un camí molt lent. En el cas d'Arnaldo Otegui, quan el Tribunal Europeu de Drets Humans va condemnar Espanya per vulnerar el dret a un judici just als cinc dirigents abertzales en el cas Bateragune, ja havien complert la condemna. Però, així i tot, és una victòria internacional justa, que mina la credibilitat del sistema judicial espanyol.

La repressió no es pot viure com una derrota. Donar-li la volta i convertir-la en contrapoder és una forma de desactivar-la.

Foto: ACN

ba un fet molt remarcable. Des de Bèlgica. El Tribunal Constitucional belga, en resposta al Tribunal d'Apel·lació de Gant, que examina l'euroordre contra el raper Valtoryc, ha tombat la seva pròpia llei d'injúries a la Corona vigent des del 1847. Amb aquest dictamen, que deixa clar que castigar aquells que insulten el rei és inconstitucional perquè no respecta la llibertat d'expressió (no s'ajusta a la Constitució belga ni al Conveni Europeu de Drets Humans), l'alt tribunal belga allunya l'extradició del cantant. Mentre a l'Estat espanyol la figura del monarca està sacra-

Les millors perles

Un home explica que ha estat 35 anys en coma i que, en aquest temps, s'ha casat i ha tingut dues filles. A molts mitjans no els grinyola res i publiquen la notícia. La història falsa de Manel Monteagudo ha ensenyat una lliçó als periodistes.

Fa dècades que Angelo Fregolent, un italià de 94 anys, no toca el seu vell cotxe, un Lancia Fluvia del 1962. Després de 47 anys aparcats al mateix lloc, la seva ciutat, Conegliano, ha ascendit el vehicle a la categoria de monument.

Un home s'acosta a dues persones pel carrer per oferir-los droga. Els possibles clients resulten ser agents dels Mossos d'Esquadra que patrullen vestits de paisà a Lleida. El detenen per un delictes contra la salut pública. Ja és mala sort...

Dos encaputxats van agredir brutalment l'exblaugrana i actual jugadora del PSG Kheira Hamraoui. Primer es va dir que els havia contractat una companya, i ara es parla d'Eric Abidal i la seva dona... Aquest cas portarà cua.

Twitter (@Yolanda_Diaz_)

LA FOTO

**Als comerços verds
pots comprar aliments
frescos i locals**

Vine al teu mercat!

www.mercats.barcelona

Ajuntament de
Barcelona

**COMERÇ
VERD** →

Barcelona
Capital Mundial
de l'Alimentació
Sostenible 2021

Tribuna

Més enllà del melic teatral de Barcelona

per Víctor Porres

Actualment, tenim els recursos i la predisposició a viatjar per tot el món –fins i tot alguns privilegiats ho fan a l'espai–, però cada cop més ens movem menys de casa. I no és per la pandèmia. Abans del confinament, ja estàvem vivint aquesta tendència a convertir l'entorn domèstic en l'oficina, el restaurant, la sala de cinema, el gimnàs, el saló de jocs i, fins i tot, el lloc per lligar a través de les plataformes de cites.

Ens ho porten tot a casa, des d'una hamburguesa fins a la tinta de la impressora. Els carrers s'estan omplint de furgonetes de missatgeria aparcades en doble fila que sovint només transporten petits paquets de productes procedents de l'Àsia que no fa gaire anàvem a comprar a la ferreteria de la cantonada.

Tenint en compte aquests nous hàbits de consum, encara rai que seguim anant al teatre o a veure concerts. És la màgia del directe, suposo. Per molta mega-altíssima definició que tingui el nostre aparell de TV i l'excel·lent qualitat en què s'emeten els concerts o espectacles en *streaming*, òbviament no es gaudeixen amb la mateixa intensitat que en viu, on la pantalla deixa lloc a l'escalfor del públic, la vibració del so i els refredats pels canvis bruscos de temperatura.

Llavors, posats a moure el cul, per què som capaços de desplaçar-nos d'una punta a l'altra de Barcelona per treballar o fer gestions, però, en canvi, rarament traspassem les fronteres de la ciutat per veure una obra de teatre a l'Hospitalet, Badalona o Cornellà? La distància o el temps no és motiu suficient, perquè, segons on vius, et costa menys anar a un teatre d'aquestes ciutats metropolitaniques que fer-ho a un barri allunyat de casa.

El problema és que ni tan sols ens plantejem que fora de Barcelona pugui haver-hi una oferta tan diversa i de qualitat com la de la capital catalana. I és lògic, perquè a Barcelona és on hi ha més públic, més teatres i on es representen els grans espectacles fent temporada. Però què passa realment a fora de la ciutat? No ho sabem per què, possiblement, no ens ho hem preguntat i també per què ningú ens ho ha fet evident. Ni a les cartelleres dels principals diaris del país ni als portals especialitzats en les arts escèniques hi trobem el concepte d'agenda teatral metropolitana. De fet, la majoria parlen específicament de Barcelona i, amb sort, alguns hi inclouen també l'oferta d'altres ciutats grans catalanes.

Es troba a faltar una cartellera més ampla de mires que fomenti el trànsit de públic no només cap a Barcelona, sinó també de Barcelona cap a les ciutats properes. Quan ha acabat temporada un espectacle que no et volies perdre, podries optar a la "repeca" i anar a veure l'obra a una altra ciutat veïna. De fet, molts ja ho fan, però són els més motivats, perquè seguir la pista de les funcions d'un espectacle als teatres de l'àrea metropolitana no és gens fàcil, a no ser que siguis el president del club de fans de la companyia o treballis per a la SGAE.

I el que encara menys gent sap és que les sales de fora de Barcelona no només programen espectacles que ja han passat pels grans teatres de la ciutat, sinó que, en algunes ocasions, són aquests espais "Off-BCN" els que prenen la iniciativa i presenten en primícia obres que després es podran veure a Barcelona. Aquest és el cas d'*El gran comediant* de Joel Joan, que després d'estrenar-se al festival Temporada Alta i abans de fer temporada al Teatre Goya, es representarà a Badalona i a l'Hospitalet de Llobregat. També *Una noche sin luna*, de Juan Diego Botto –sense data encara per a Barcelona–, es podrà veure al desembre al Teatre Zorrilla de Badalona i a l'Artesà del

Prat de Llobregat, i al gener a l'Atrium de Viladecans. O *The Opera Locos* de la companyia Illana, que ja ha passat per Badalona gairebé un any abans que entri a la cartellera del Teatre Poliorama.

Sigui perquè els programadors de fora de Barcelona s'espavilen per ser els primers, perquè les companyies volen testar el públic dels voltants abans d'entrar a la gran ciutat o bé perquè l'estrena o preestrena forma part de l'acord de residències artístiques en teatres municipals, el fet és que, si estàs a l'aguait, pots convertir-te en el rei de l'*spoiler* teatral veient abans que cap barceloní obres d'artistes com José Sacristán o Concha Velasco, per posar dos exemples recents.

En l'àmbit de la dansa, una de les arts escèniques més complicades de programar per l'habitual baixa resposta del públic, algunes sales com el Teatre-Auditori de Sant Cugat han aconseguit incloure estrenes dins de les seves programacions que han atret espectadors de tot el país amb el reclam de prestigioses companyies nacionals i internacionals com el Béjart Ballet Lausanne, el Malandain Ballet Biarritz, la Compañía Nacional de Danza, la Compañía María Pagés o el Ballet Nacional de España.

Precisament, en aquesta mateixa disciplina tenim una flor que esperem que faci estiu: Dansa Quinzena Metropolitana, una iniciativa impulsada per l'ICUB i que té com a objectiu descobrir nous espais, espectacles i altres activitats que ajudin a relligar el teixit creatiu dins de l'àmbit metropolità, amb propostes a Badalona, Barcelona, Cornellà, el Prat, Esplugues, l'Hospitalet, Sant Cugat, Santa Coloma, Terrassa i Viladecans.

I és que la unió fa la força i disminueix el risc en el sempre aventurat món de l'espectacle. Una prova va ser "Els Teatres Amics", una associació que agrupava el Teatre-Auditori de Sant Cugat, el Teatre Auditori de Granollers, el Teatre Kursaal de Manresa, l'Atrium de Viladecans i l'Atlàntida de Vic amb l'objectiu de posar en valor les programacions dels teatres municipals i la importància de la cultura al territori. Des del 2013 fins al 2018, van impulsar diverses iniciatives, com la producció de l'obra *Vilafranca, un dinar de Festa Major*, de Jordi Casanovas (premi Butaca 2016), que es va presentar als teatres associats i, posteriorment, en altres sales del país i de les Illes Balears, i també al Teatre Lliure.

Més recentment, l'Atrium de Viladecans i el Teatre Zorrilla de Badalona, juntament amb el Teatre Jardí de Figueres i el Teatre Monumental de Mataró, han sumat esforços per reduir despeses programant de manera coordinada l'acclamada *Jauría* de Jordi Casanovas (premi Max 2020 al Millor Espectacle Teatral i a la Millor Adaptació Teatral), una obra que, inexplicablement, no s'ha representat a Barcelona ni probablement ho acabarà fent.

Cal deixar de mirar-nos el melic per sumar sinergies i trencar amb estigmes com el de les companyies que creuen que, si no estrenen a Barcelona, no existeixen, o els promotors que asseguren que sense ajuts públics no es pot fer gira a fora de la ciutat. Tenim grans creadors, boníssimes propostes teatrals i espais magnífics, i hi ha públic per a tot, però l'hem d'incentivar a anar al teatre, sigui al seu propi municipi o bé al del costat, i en això cal que remem tot plegats: promotors, sales, administració, mitjans de comunicació, artistes i espectadors.

De moment, podríem començar ensinistrant la Siri, l'Alexa, la Cortana i el Google Now perquè, a més d'encendre'ns la cafetera i localitzar-nos el millor sushi de la zona, ens mostrin també en temps real l'agenda d'espectacles dels teatres de l'àrea metropolitana. I ens recomanin on anar a sopar després de la funció, per descomptat.

Foto: Pexels

“

Ni a les cartelleres dels principals diaris del país ni als portals especialitzats hi trobem el concepte d'agenda teatral metropolitana

”

Flaixos

@paulacarreras: S'ha de ser molt cara-dura per 1) no voler-te vacunar i 2) demanar-me que et deixi el meu certificat Covid perquè tu puguis entrar a la discoteca.

@damesonpareras: Té tota la pinta que la senyora de les alpaques [va aparèixer al Telenotícies Comarques de TV3] acabarà a les llistes de JxCat. Guardeu el tuit.

@EvaPiquer: Dic a una dona que no es vol vacunar que la pandèmia fa pujada. "Sí, alguna cosa s'han d'inventar per continuar fent negoci".

El sanejament sostenible i la regeneració de l'aigua, claus davant l'emergència hídrica

La reutilització de l'aigua regenerada és necessària per garantir la disponibilitat d'un recurs escàs en un context d'emergència climàtica

La crisi climàtica representa una amenaça a l'hora de garantir un servei essencial per a les persones i el bon desenvolupament de les ciutats: el sistema de sanejament. Basat en la disponibilitat d'aigua i en la innovació que va suposar en el seu dia el sífo hidràulic i les cisternes domèstiques connectades a una xarxa de desguàs comú, el sanejament és un salvavides que evita la transmissió de malalties i facilita la salubritat dels espais. Tot i això, les inundacions, les sequeres i l'augment del nivell del mar poden danyar els diferents elements que el componen (les canonades, els tancs d'emmagatzematge i les plantes de tractament). Urgeix actuar.

El 19 de novembre se celebra el **Dia Mundial del Sanejament** (o Dia Mundial del Vàter), que té com a objectiu conscienciar la població sobre la importància d'aquest servei. Més de 3.600 milions de persones, la meitat de la població mundial, no tenen accés a serveis de sanejament gestionats de manera segura. Per això, els Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) de l'ONU inclouen a l'epígraf sisè aconseguir "aigua i sanejament per a tothom" d'aquí a l'any 2030.

Aigües de Barcelona impulsa un sanejament sostenible i responsable per cuidar la salut del planeta i de les persones. Per a això, és bàsic reutilitzar l'aigua i reduir així la pressió sobre el medi natural, que pateix cada vegada més estrès hídric. Per aquest motiu, la companyia treballa, a les seves plantes depuradores, pel bon tractament de l'aigua i per anar un pas més enllà, apostant per la rege-

Manteniment del cabal ecològic del riu Llobregat amb aigua regenerada

neració de l'aigua depurada perquè es pugui reutilitzar. Així, l'aigua regenerada es pot tornar en condicions òptimes als rius i aqüífers per iniciar de nou el cicle de la captació, o es pot subministrar a la indústria, ciutats o agricultura per a diferents usos (reg de carrers i zones verdes, producció agrícola, processos industrials...). En la crisi climàtica, que afecta de manera especial la disponibilitat d'aigua, cada gota compta.

Per ara, la companyia ha regenerat durant el 2021 fins a 31,2 hm³ (equivalents a més de 9.250 piscines olímpiques), fet que suposa un increment del 152% respecte de l'any passat. Això ha permès assolir fins al 22% de la ca-

pacitat existent de regeneració. Actualment, els usos més demandats d'aigua regenerada són els ambientals, amb actuacions com el manteniment del cabal ecològic del riu Llobregat o la injecció d'aigua als pous de recàrrega per evitar la intrusió salina, i els agraris, com el reg del Parc Agrari del Baix Llobregat, el Canal de la Infanta o el Rec Vell de Sant Vicenç dels Horts.

Cal continuar impulsant al màxim les capacitats de regeneració per, així, alliberar els recursos hídrics naturals i no locals i, al seu lloc, usar aquesta font d'aigua resilient, desvinculada de les condicions meteorològiques, que es produeix i consumeix en l'entorn local.

LA IMPORTÀNCIA DE NO LLENÇAR RESIDUS AL VÀTER

Però no serveix de res invertir en infraestructures de sanejament i regeneració si fem un mal ús de la xarxa. Aigües de Barcelona recorda la importància de no llençar residus al vàter, com burilles de cigarret, oli, productes per a la cura personal o medicaments. Aquestes deixalles provoquen embussos a les canonades baixants de les comunitats de veïns, obstrueixen la xarxa de clavegueram i les plantes depuradores, i causen greus problemes mediambientals, amb un cost estimat de 230 milions l'any a Espanya.

La crisi climàtica requereix que tots ens comprometem a favor del planeta. Cuidar el sanejament, fomentar l'aigua regenerada per als usos permesos i donar suport a un ús sostenible de l'aigua és bàsic. Actuem.

el valor de la proximitat

100.812

usuaris únics metropolitans
Octubre '21 OJD

166.566

pàgines vistes
Octubre '21 OJD

Els Mossos d'Esquadra van detenir la matinada del passat diumenge 14 de novembre 12 joves per, presumptament, robar amb violència i lesionar tres menors d'edat al Poblenou. Entre els arrestats, hi havia set menors d'edat.

Dubtes veïnals sobre la futura rehabilitació de Can Ricart

» La falta de finançament i els 15 anys d'espera generen desconfiança
» El projecte ha de permetre fer el Campus de les Arts de la UB

PATRIMONI ▶ La Universitat de Barcelona (UB), l'Ajuntament, la Generalitat i altres centres educatius van signar el passat 12 de novembre un acord per tirar endavant la rehabilitació de l'antic recinte fabril de Can Ricart i convertir-lo en el Campus de les Arts de la UB. Un anunci que ja estat rebut amb escepticisme entre el moviment veïnal.

“Ho valoro amb prudència i desconfiança perquè fa molts anys que el projecte es va allargant i, a més, el finançament no està clar”, avisa l'integran de l'Observatori dels Barris del Poblenou, Maribel Rosselló. “Sense finançament no hi ha projecte”, afegeix fent referència a la viabilitat econòmica d'aquest. La UB, que lidera el projecte, encara no té la inversió de 14 milions d'euros que fa falta per la rehabilitació i, per tant, els ha demanat als fons europeus Next Generation. Sense

El projecte necessita una inversió de 14 milions. Foto: Twitter (@ricardgoma)

saber si aconseguirà aquest suma, la universitat preveu que les obres es facin entre el 2022 i el 2025 i que les portes del Campus de les Arts s'obrin el curs 2026-2027.

“CADA COP PITJOR”

Un altre dels fets que amoïnen Rosselló és l'història de projec-

tes fallits que ha presentat la UB per fer a Can Ricart des del 2006, com la Casa de les Llengües o el Parc de les Humanitats i les Ciències Socials. Tanmateix, lamenta com el pas del temps ha castigat Can Ricart. “Mentre no es fa res, està cada cop pitjor i la seva recuperació és més difícil”, alerta Rosselló.

L'acte de l'aniversari. Foto cedida

El 22@ anuncia un pla econòmic de districte i ciutat

ECONOMIA ▶ El 22@ va tancar el passat 16 de novembre els actes de commemoració del seu 20è aniversari amb un anunci important per Sant Martí i tota la ciutat: un nou pla “econòmic, tecnològic, sostenible i amb projecció de futur”. Tal com va detallar el president del 22@Network BCN, Enric Urreta, els detalls es coneixeran en les properes setmanes. “Presentarem el debat d'un nou Pla Estratègic per

al districte de la Innovació del 22@ coincidint amb l'inici del projecte del 22@Nord com a dinamitzador”, va assenyalar Urreta, qui alhora va demanar el suport de les administracions.

Per la seva part, el conseller d'Empresa, Roger Torrent, va assegurar que el 22@ podrà comptar amb la Generalitat en el futur i va recalcar que és una eina “imprescindible” per captar talent i inversions.

Manifestació per reclamar l'obra definitiva de la Gran Via

URBANISME ▶ Els veïns de l'entorn de Glòries es manifestaran el 27 de novembre per deixar clar el seu rebuig a la urbanització provisional prevista per l'Ajuntament al tram de la Gran Via entre el carrer Badajoz i la rambla del Poblenou.

Les associacions veïnals del Clot-Camp de l'Arpa, el Poblenou, el Fort Pienc i la Sagrada Família han convocat aquesta mobilització per exigir que es faci directament la reforma definitiva, i perquè aquesta comenci abans que acabi el man-

dat, és a dir, abans del maig del 2023, tal com s'havia promès.

De fet, les associacions de veïns ja van advertir a finals de setembre que farien una mobilització si l'Ajuntament no cedia i es comprometia a accelerar les obres. L'únic compromís que ha assumit el consistori fins ara, però, ha estat el de tenir el projecte executiu i l'obra licitada aquest mandat. Això no convenç els veïns, que asseguren que en principi les obres haurien de començar el segon trimestre del 2021 i que ara no acceptaran més retards.

El Clot surt al carrer contra l'homofòbia i el masclisme

La protesta es va fer el 10 de novembre. Foto: Joanna Chichelnitzky

LGTBI ▶ Veïns del Clot, la majoria joves, van sortir al carrer el passat 10 de novembre per rebutjar l'agressió homòfoba, l'agressió sexual i diversos robatoris que es van produir durant la Festa Major. En la concentració, que va tenir el suport de l'Observatori contra l'Homofòbia, es van cridar consignes com ‘Llum entre nosaltres i foc als agressors’ o ‘Si en toquen a una, ens toquen a totes’.

Pel que fa a l'agressió homòfoba, els fets que la víctima va denunciar als Mossos d'Esquadra

van tenir lloc el 6 de novembre quan, segons va explicar la víctima a les xarxes socials, es dirigia a les Barraques del Clot. Va ser llavors quan dos nois li van demanar fer un glop de cervesa. Després d'ignorar-los, van insistir i ell els va oferir la cervesa. Va afirmar que no en van tenir prou perquè ell era el seu “objectiu” de la nit i que, just després, se li van tirar a sobre per intentar tirar-lo a terra. Moments més tard, el van començar pegar mentre li deien “maricó”, segons van escoltar les seves amigues.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic

Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès

Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

625 522 561

C. Mallorca, 198 ppal. 1er Barcelona

BARCELONA
MAI S'ATURA

#BONUSCONSUM

Ja hi ha més de **50000 clients** que han reservat els seus **bonusconsum** i els volen gastar a la teva botiga.

A què esperes?

Entra a bcnmkaret.barcelona, crea la teva botiga i dona't d'alta a la campanya dels **bonusconsum** abans que s'acabin!

Línia supera els 100.000 lectors metropolitans a l'octubre

COMUNICACIÓ ▶ *Línia*, el diari metropolità ha irromput en els mesuraments d'OJDinteractiva amb 100.812 usuaris únics i 166.566 pàgines vistes a l'octubre. El Grup Comunicació 21 va posar en marxa el digital el passat 17 de maig com un mitjà pensat des de i per a l'àrea metropolitana de Barcelona. El nou diari complementa i potencia les 19 edicions en paper i digitals de les capçaleres territorials *Línia* dels districtes de la capital catalana i de l'àrea metropolitana, on el grup és líder en proximitat.

“No som un diari generalista més. Som un diari de proximitat, diferent, que aspira a ser un altaveu de la gran metròpoli”, afirma el seu director, Arnau Nadeu. “*Línia* és un diari d'enfocaments propis, de reportatges, d'entrevistes i d'opinió metropolitana. Que fa un periodisme més reposat que rabiós. Un diari de km 0, centrat en les històries dels barris i de la seva gent”, detalla el periodista, també responsable de les 19 edicions territorials en paper i digitals *Línia*.

PROXIMITAT, UN VALOR A L'ALÇA

El Grup Comunicació 21, nascut el 1999, ha redoblat la seva aposta per la proximitat amb la posada en marxa del diari digital metropolità. “Si fins ara les nostres publicacions *Línia* són necessàries en el primer cercle de proximitat dels ciutadans – el barri, la ciutat –, ara també volem que ho siguin a través del nou diari en el cercle social i geogràfic immediatament superior, que en el cas que ens ocupa traspasa les muralles de Barcelona”, assenyala David Centol, editor del Grup Comunicació 21.

“*Línia* és la peça que faltava en el puzzle de la informació de proximitat de l'àrea metropolitana de Barcelona i és també la peça que faltava al nostre grup”, remarca Centol. “Amb el diari metropolità es completa el nostre objectiu de respondre a les necessitats informatives de l'entorn més proper, al mateix temps que s'arrodona el mapa comunicatiu català amb una eina que li mancava”, afegeix l'editor del Grup Comunicació 21.

“No som un diari generalista més; som un diari de proximitat”, remarca Nadeu

166.566
pàgines vistes
ha assolit a l'octubre el
nou diari metropolità

“S'arrodona el mapa comunicatiu català amb una eina que li mancava”, afirma Centol

GRAN RECAPTE D'ALIMENTS

Del 19 al 27 de Novembre

Participa al
supermercat,
al mercat o al
petit comerç

📞 bizum 33596
www.granrecapte.com

BANC DELS ALIMENTS

Col·laborar
és estimar

Tenim cura de
qui tu més estimes
com tu més
t'estimes.

ELS NOSTRES VALORS

CONFIANÇA

Creiem en els altres.

Volem estar oberts i compartir de manera espontània.

ACTITUD POSITIVA

Valorem cada individu.

Sabem relativitzar, somriure i prendre'n la vida positivament.

MILLORA CONTÍNUA

Procurem constantment avançar, innovar i aprendre de l'experiència.

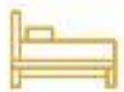
BENEVOLENCIA

Acompanyem als nostres residents, els escoltem i els donem suport en qualsevol circumstància.

SATISFACCIÓ DELS RESIDENTS

El nostre objectiu sempre serà el benestar dels nostres residents en el dia a dia.

109 llits

Jardins exteriors

Pàrquing

Cuina interna

Perruqueria

Rehabilitació

Sala Snoezelen

10 places de centre de dia

Servel sanitari continuat

Sala d'estar

emera
ESPAÑA
SANT GENIS

Carrer Natzarret 16, 08035 Barcelona

93 434 30 95

tsocial@santgenis.emera-group.es
www.emera-group.es

“Jo no puc renunciar a omplir tots els llits turístics que ja tenim”

Xavier Marcé

Regidor de Turisme

Arnau Nadeu / Albert Ribas
Fotografia: J. Chichelnitzky

Xavier Marcé ens rep a la seu de Barcelona Activa, al 22@. Però avui no parlarem de desenvolupament econòmic, o almenys no en sentim ampli. Avui ho farem només de turisme. Amb la Torre Agbar –que precisament havia de ser un hotel, però les traves de l'anterior govern municipal van fer-lo tirar enrere– vigilant-nos per la finestra, el regidor de Turisme desgrana la seva recepta per aconseguir rellançar un sector molt tocat per la pandèmia sense tornar a la conflictivitat del 2019. Allargar la durada de l'estada i no el volum de turistes és un dels ingredients principals.

“Tots necessitem que el turisme torni, però de manera responsable i còmplice amb la ciutadania”. Això ho deia vostè al juny. Creu que està passant?

Bé, estem retornant a una certa normalitat i aquest és el compromís que tenim molt assumit, també amb el sector. Per tant, sí, aquest és el camí ineludible. Però encara hem d'analitzar el que està passant tenint en compte la situació conjuntural. El tu-

risme que ens està arribant en aquests moments és el de proximitat, que sovint té una capacitat de despesa més baixa i uns interessos culturals més indefinits. Encara hi ha molts grans països que no han obert les fronteres. Jo crec que en els pròxims 6 mesos anirem veient com evoluciona la situació. En un panorama normalitzat, tot això hauria d'anar pel camí que havíem dit, sí.

“El turisme de borratxera aquí no existeix, o és molt minoritari”

A barris com la Barceloneta o el Gòtic diuen que tenen la sensació que el turisme que ens està arribant és de perfil *low cost*.

Low cost és una paraula que s'ha convertit en un mantra... El que sí que és cert és que el turisme de proximitat en general és de menys despesa que el de llarga distància, com els deia anteriorment. Si d'això

li volen dir *low cost*... Jo en tot cas li diria de baixa despesa, o de més baixa despesa que el que teníem.

El veïnat i les associacions d'aquests barris es refereixen a un turisme de baixa qualitat. A un turisme jove que ve a fer botellots. Al turisme de borratxera.

Els botellots essencialment els fan joves locals. Que s'hi pugui apuntar o no un turista pot passar, però aquest concepte del turisme de borratxera, jo crec...

... Que no el patim, aquí?

Que no existeix, o que és molt minoritari. Fa 6 mesos hi havia botellots a Barcelona i hi havia gent que deia: “Veieu els turistes què fan!”. Però en realitat no hi havia ni un sol turista. De vegades fem unes associacions que tenen a veure amb com extremem la percepció de les externalitats negatives del turisme, que les té. Però jo crec que el fenomen dels botellots o el de certs comportaments incívics no és en absolut una característica del turisme barceloní.

No hi ha perill d'anar pel camí de Salou o Lloret, doncs? Li diem perquè en aquests barris se'n parla.

El turisme que tenim a Barcelona no té res a veure amb el que hi ha a Llo-

ret, que és vacacional. El d'aquí és un turisme urbà. La mitjana d'estada d'un turista a Barcelona són 2,3 dies. A Lloret és sempre una setmana

“Barcelona no està pensada per al turista; està pensada per al barceloní”

com a mínim. El turisme vacacional genera una estructura hotelera, de restauració, d'oci... pensada estrictament per al turista. Barcelona no està pensada per al turista. Barcelona està pensada per al barceloní. Una altra cosa és que això convisqui amb algú que ens visita. Els nostres indicadors ens diuen clarament que la cultura i la gastronomia són els principals interessos dels turistes de Barcelona.

Sembla que entre els joves, però, Barcelona té a fora, en bona part, una imatge de ciutat d'esbarjo.

Barcelona té unes característiques de ciutat molt *friendly*, això és així.

Una ciutat amable, que econòmicament és molt accessible en els estàndards internacionals. Té platja, el patrimoni d'interès està molt concentrat en un espai central i té algunes zones molt cosmopolites. Això agrada a tothom, no només als joves. I la combinació d'aquests tres elements produeix una hiperconcentració turística al centre, que és el que bàsicament ens genera aquesta sensació que la ciutat està molt massificada. Per tant, els objectius han de passar per descentralitzar aquest turisme, per desconcentrar-lo. Hem de buscar activitats que siguin sostenibles i que permetin descongestionar el centre.

El 2019 la ciutat va rebre 12 milions de turistes. L'objectiu és tornar a aquella xifra?

No. El meu objectiu és de sentit comú. Si a Barcelona tenim un nombre determinat de llits, que són legals i que ja existeixen, la meua obligació és procurar que estiguin al 100% plens. Exactament com si Barcelona té 40.000 cadires de teatre la meua obligació és procurar que estiguin plenes. Perquè, si no, el que hauria de fer és reduir l'oferta. La política és que no creixi, però hem d'omplir la que tenim. I això es pot fer de dues maneres: incrementant ▶

◀ el nombre de persones que ens visiten, que jo crec que no és la millor estratègia, o procurant que la gent que ens visita s'estigui un dia més a la ciutat. És a dir, el que jo voldria aconseguir és que allarguessin l'estada a Barcelona una mica. Només que l'allarguessin 0,5 dies, tindriem diversos avantatges: ens traïrem la pressió de la quantitat, podríem administrar millor els interessos de la gent que ve i els diversificaríem amb més capacitat de redistribució de la riquesa que generen. Personalment, crec que l'estratègia correcta és aquesta. Jo no puc renunciar a omplir tots els llits que ja tenim, perquè estaria condemnant el sector.

Un sector que, per cert, ha defensat l'ampliació de l'aeroport com a eina per a l'arribada de turistes. És obvi que jo estic a favor d'afrontar l'ampliació de l'aeroport. I utilitzo aquesta paraula intencionadament. Perquè una cosa és dir que s'està a favor de l'ampliació i una altra dir que s'està a favor d'afrontar aquest tema i debatre tot el que comporta. Avui dia tots estem a favor de solucions ecològiques, només faltaria. El que passa és que hi ha persones que considerem que això es pot debatre, que s'ha d'afrontar i discutir, i altres que obvien aquest debat perquè consideren que la posició ecologista està per sobre de la capacitat de discutir-ho. Dit això, però, també els diré que, des del meu punt de vista, l'ampliació de l'aeroport no té cap relació especialment directa amb el turisme. És a dir, a mi no m'interessa

ampliar l'aeroport per portar més turistes. M'interessa debatre el tema de l'aeroport perquè és un element determinant per veure quin paper vol jugar Barcelona en l'economia del futur. Per saber com volem estar connectats amb el món des del punt de vista de la transformació econòmica. Que això pot comportar més

“Hem de buscar activitats sostenibles i que descongestionin el centre”

visitants, segurament que sí. Però jo crec que la limitació important per als visitants no ve de si poden venir o no, sinó de si tenim o no allotjament disponible, de les propostes que els podem oferir...

En el debat de l'aeroport ha quedat clar que socialistes i comuns no estan d'acord. En tot aquest model turístic que ha anat desgranant vostè fins ara tampoc tenen una posició consensuada.

No, no la tenim. Tenim dues posicions que no són coincidents al 100%. Ara bé, hi ha una part coincident molt important: tots volem un turisme de més qualitat, més responsable, més sostenible... I una re-

distribució més gran de la riquesa que genera el turisme. En això tots estem d'acord. Ara bé, en les estratègies per aconseguir-ho, no. La manera d'afrontar aquesta transformació no és la mateixa. Això és evident. Però bé, tenim un punt de vista comú: quan jo he dit que no ens sembla que la situació del 2019 sigui l'òptima estem dient coses molt similars. Barcelona no és una ciutat turística, és una ciutat amb turisme. Perquè si no ho diem així, voldria dir que jo penso la ciutat per als turistes, i no és així. Jo penso la ciutat per als barcelonins. Una altra cosa és que Barcelona tingui una enorme capacitat per atraure gent, però la convivència amb la vida quotidiana del barceloní és molt important mantenir-la.

Molta gent diu que ja s'ha perdut, aquest equilibri.

No. El que passa és que, com els deia fa una estona, aquesta concentració de certs espais d'interès turístic al centre de la ciutat fa que hi hagi hagut també una sobreexplotació. Però una sobreexplotació en la qual ha caigut tothom. Els posaré un exemple molt clar: se suposa que els museus de la ciutat estan pensats per als barcelonins. Bé, doncs quan va caure el turisme, hi ha museus que van desertitzar-se. Això ens ha de fer pensar sobre les polítiques de direcció d'aquests museus i si anaven ben encaminades o no. Nosaltres també hem caigut en un cert curtermisme turístic. El que s'ha de fer és evitar-ho. El visitant no és un problema si jo li explico clarament el que pot fer

i el que no pot fer. Si li dic clarament que no ha d'anar a un determinat espai perquè estarà ple. El que no podem fer és permetre que a determinades zones es desenvolupi un comerç clonat, estandarditzat, de molt poc valor afegir... Però la meua pregunta és: això és culpa del turista o de les polítiques que s'han fet al voltant del turisme? Tothom està d'acord que és culpa de les polítiques. Doncs canviem les polítiques. El que és cert és que no podem mantenir un model en el qual una part de la indústria turística ha fet de la ciutat una miqueta el que ha considerat per una manca de regulació i de criteri polític públic. Això és el que cal evitar.

“L'ampliació de l'aeroport no té cap relació directa amb el turisme”

El que ha fet també la indústria turística i fa, tal com denuncien les entitats crítiques amb el sector, és fomentar la precarietat laboral. Vostè creu que hauria de pagar sous més alts?

És clar que nosaltres volem que el sector turístic millori la seva estructura salarial, només faltaria! I discutim sovint aquest tema amb els hotelers i els sindicats. Però no podem obligar ningú a estar per sobre del salari mínim interprofesional. I també cal dir que, en general, tots els sectors estacionals tenen problemes de precarietat. Però bé, aquestes entitats tenen raó amb aquesta crítica, per descomptat. I jo soc molt partidari que existeixin aquestes entitats, perquè la seva opinió és molt interessant. La seva visió crítica del turisme aporta elements que enriqueixen el debat. Jo sempre he dit que els primers quatre anys de mandat dels comuns, bastant refractaris del turisme, aquella etapa que es va anomenar d'una certa turismofòbia, ens han deixat unes percepcions més que interessants sobre moltes coses. Ara bé, el que no tenim nosaltres és una posició negativa, sinó transformadora d'un sector que és molt important per a la ciutat en tots els sentits.

El periodista Ramon Aymerich, al llibre *La fàbrica de turistes, defensa que el turisme, a mitjà termini, acaba empobrint els llocs que en depenen molt. Creu que això pot passar a Barcelona?*

Comparteixo la reflexió en general, però penso que és una anàlisi que funciona molt bé per a Mallorca, però no per a Barcelona. No matisa bé les particularitats de cada lloc. El turisme no és un fenomen que s'expressi igual a tots els llocs. Per això insisteixo molt que hem de plantejar un debat sobre el turisme urbà i diferenciar-lo del turisme vacacional. Barcelona té turisme de fires i congressos, turisme de creuer, turisme d'estada curta i turisme que només hi passa unes hores o un dia, que és el més problemàtic per les externalitats que genera. Bé, doncs l'arquetip de l'anàlisi que fa Ramon Aymerich, que té a veure amb una ciutat o un lloc que es transforma per al turista, no es correspon amb aquest de Barcelona. Es correspon amb el de Mallorca o amb el de ciutats de costa que em citaven al principi. Aquest és un debat que amb Miquel Puig [ERC] he tingut moltes vegades: “Em fas una anàlisi que està molt bé per a Mallorca, però m'el trasllades automàticament a Barcelona i en això crec que t'equivoques”.

El 2019 eren moltes les veus que alertaven d'una deriva de la ciutat cap a referents com aquest.

Torno a insistir-hi, perquè ho vull deixar molt clar: el model turístic de Barcelona d'avui no és tornar al 2019 linealment. La relació entre el ciutadà i el turista ha de canviar. Tenim clarament marcats els objectius en termes de mobilitat, de

“Una part del sector ha fet de la ciutat una miqueta el que ha considerat”

transformació, de descentralització, de sostenibilitat i d'ecologisme. L'any vinent confio que tindrem un molt bon acord amb fons europeus per a la transformació turística. I caminarem cap a la recuperació del sector en aquesta direcció. ■

País digital, societat col·lectiva

- » La Vicepresidència presenta el full de ruta per desplegar els serveis digitals
- » S'invertiran 450 milions d'euros per millorar la connectivitat i afavorir el desenvolupament digital

► El Govern de la Generalitat ha aprovat recentment el full de ruta per al desplegament d'infraestructures digitals a Catalunya fins al 2030, l'anomenat Pla Estratègic d'Infraestructures Digitals (PEID), que defineix la xarxa necessària per potenciar els serveis digitals actuals i futurs al conjunt del territori des de dues perspectives: la corporativa i la de país.

El PEID s'emmarca en la prioritització del Govern, elevada al màxim nivell amb la Vicepresidència de Polítiques Digitals i Territori que lidera Jordi Puigneró, de les infraestructures físiques i digitals com a clau per fer de Catalunya una nació digital amb una ciutadania apoderada, un territori connectat, una administració cibersegura, una economia digitalitzada i una mobilitat col·lectiva i descarbonitzada.

Partint del convenciment que la connectivitat és un dret social

La connectivitat és un dret social i econòmic del segle XXI

del segle XXI i l'element fonamental sobre el qual es construeix la societat digital amb igualtat d'oportunitats, el PEID situa les infraestructures digitals com a eines bàsiques i estratègiques per assolir la cohesió social i territorial del país i garantir el desenvolupament i la competitivitat de la indústria i l'economia en un mercat i un món cada cop més global i digitalitzat.

En aquest sentit, les infraestructures digitals considerades pel PEID són: xarxes fixes i mòbils (serveis de connectivitat); CPD i punts d'intercanvi de tràfic de dades (serveis de computació); IoT (serveis *smart*); xarxa RESCAT (serveis d'emergències) i xarxes TDT/FM (serveis de difusió).

OBJECTIUS ESTRATÈGICS

El PEID s'alinea amb els objectius marcats pel Govern i les administracions i entitats locals en el Pacte Nacional per a la Societat Digital (PNSD), però els amplia, els redefeix i els actualitza d'acord amb les necessitats actuals i els reptes futurs del país. Tot plegat per establir

l'estratègia i les accions a executar per assolir-los.

En aquest sentit, el PEID es marca quatre objectius estratègics. En primer lloc, dotar tot el país de cobertura de xarxes de nova generació amb una bona qualitat de servei. En segon lloc, promoure la competència efectiva en xarxes fixes i mòbils. En tercer lloc, habilitar infraestructures que permetin la implantació dels nous serveis digitals. I, per últim, ampliar la cobertura i les prestacions dels serveis corporatius via ràdio.

Entre les actuacions proposades per assolir aquests objectius destaca com a prioritària i clau la de completar la xarxa troncal de fibra òptica de titularitat pública, una infraestructura que el PEID situa com a eix vertebral sobre el qual des-

Foto: ACN

Un futur millor als discapacitats

► La transformació digital si es fa de manera inclusiva com pretén el vicepresident Jordi Puigneró, també oferirà a les persones amb discapacitat un accés més fàcil al mercat laboral i oportunitats més grans de desenvolupament i compliment. Així ho indica un estudi conjunt de la Fundació Randstad i la UOC.

nesionada

s digitals futurs de Catalunya
rir la cohesió social i territorial

Foto: Pexels

plegar noves tecnologies i serveis digitals per a la gestió intel·ligent del territori. En aquest sentit, el pla ratifica el compromís adquirit en el marc del PNSD de disposar d'un punt de presència a tots els muni-

servei de la Generalitat i possibilitar així el desplegament de noves tecnologies com la 5G, la Internet de les Coses (IoT) o la computació, i dels serveis intel·ligents que aquestes possibiliten, com ara la sensorització i el cotxe autònom i connectat, entre altres.

El PEID estima en més de 450 milions d'euros la inversió necessària per executar les accions que proposa per fer de Catalunya un país cohesionat amb infraestructures digitals competitives. El finançament d'aquestes actuacions previstes s'articularà mitjançant el pressupost ordinari de la Generalitat de Catalunya i els de les quatre Diputacions, els fons europeus NextGenerationEU i ReactEU, la contractació corporativa i la col·laboració publicoprivada. ■

**Els fons europeus
NextGenerationEU
ajudaran a finançar-ho**

cipis de Catalunya i a les zones d'activitat econòmica.

També preveu desplegar una xarxa d'accés a partir de la infraestructura troncal existent per dotar de connectivitat els punts de

Foto: Generalitat

Més dones al sector tecnològic, més innovació social

► Vuit dones procedents dels àmbits empresarial, professional i acadèmic, una iniciativa empresarial i una iniciativa social han estat recentment guardonades d'entre un total de 80 candidatures que optaven als Premis DonaTIC 2021. Aquests guardons, impulsats pel departament de la Vicepresidència, Polítiques Digitals i Territori, s'inscriuen dins el Pla DonaTIC, que té com a objectiu prioritari incrementar la presència femenina al sector tecnològic.

Més concretament, el Pla DonaTIC consta de 4 eixos d'actuació. En primer lloc, fer les TIC atractives per al talent femení del futur. En segon lloc, visibilitzar la dona tecnològica i els continguts creats per dones. En tercer lloc, formar i capacitar digitalment tothom. I, per últim, promoure una participació plena i efectiva de les dones TIC en la presa de decisions i l'emprenedoria.

El vicepresident i conseller de Polítiques Digitals, Jordi Puigneró, va presidir l'acte de lliurament dels premis celebrat a mitjans d'octubre coincidint amb el Dia d'Ada Lovelace, en què s'homenatja la primera programadora de la història. Puigneró va destacar "la voluntat del Govern de visibilitzar i fer créixer el talent tecnològic femení que hi ha a Catalunya des del Pla DonaTIC". La directora general de Societat Digital, Joana Barbany, per la seva banda, va fer la cloenda de la gala.

Des de l'any 2015, els Premis DonaTIC han rebut un total de 541 candidatures. En comparació amb anys anteriors, en l'edició d'enguany ha destacat l'augment de candidatures en la categoria revelació, fet que demostra que les noies cada vegada estan més preparades per competir al sector digital.

LES PREMIADES, CASOS PRÀCTICS

En la categoria d'emprenedora, la guardonada pels Premis DonaTIC 2021 ha estat Cristina Corchero García, doctora en Estadística i Investigació Operativa, fundadora de l'empresa Bamboo Energy i líder d'un grup de recerca en l'aplicació de la intel·ligència artificial i els mètodes d'optimització a l'àmbit de l'energia.

Pel que fa a la categoria d'empresària, la premiada ha estat María Jesús Salido Rojo, enginyera en Sistemes de la Informació i fundadora i CEO de SocialDiabetes, una *start-up* de l'àmbit de *Digital Health* nascuda a Barcelona i que comercialitza una

plataforma digital de reconeixement internacional per la gestió de la diabetis.

A nivell professional s'ha guardonat Anna Benavent Navarro, enginyera superior de Telecomunicacions i CIO a l'Hospital Parc Taulí de Sabadell, des d'on ha desenvolupat un projecte per transformar i millorar el sistema de salut utilitzant les TIC.

Com a acadèmica, la premiada ha estat Alicia Fornés Bisquerra, doctora en Informàtica i que ha liderat nombrosos projectes nacionals i internacionals de recerca, amb l'objectiu de millorar el reconeixement automàtic de manuscrits textuais i gràfics, contribuint a la preservació i difusió del patrimoni històric i cultural.

Per altra banda, la divulgadora premiada enguany ha estat Maria José Lodeiros Zubiria, llicenciada en Matemàtiques i amb una trajectòria de més de 20 anys treballant en el món de les TIC.

Puigneró: "Volem visibilitzar i fer créixer el talent tecnològic femení que hi ha a Catalunya"

Menys experiència però un futur igualment prometedor té la premiada en la categoria revelació: Isabel García Baños, graduada en Enginyeria Electrònica Industrial i Automàtica i màster europeu en Enginyeria de Sistemes Informàtics Incrustats, CEO i cofundadora d'Eways, una *start-up* dedicada a reduir les deixalles electròniques produïdes als països del nord, i actualment CEO i cofundadora de Bleta, una altra *start-up* que pretén eliminar la bretxa digital a la tercera edat i apropar les noves tecnologies a la gent gran.

Els Premis DonaTIC 2021 també han guardonat dues estudiants (Marta Bertran Ferrer, universitària, i Sara Puig Cabruja, d'FP) i dues iniciatives referents: *CoE Women on Fairness*, d'Evers Spain, per reduir els biaixos de gènere que perpetuen els algorismes, i la tasca d'Enginyera, una entitat social que té com a objectiu fer arribar les TIC a la infància i al jovent vulnerable. ■

Un informe de Dona Llum assenyala que la majoria de parts són en dies laborables. Foto cedida a l'ACN per l'Hospital Vall d'Hebron

Ales pel·lícules, tots els parts acostumen a ser iguals. La dona trenca aigües a l'indret més inesperat. Ràpidament, ha d'anar a l'hospital, sovint en cotxe, i si no ha parit al vehicle, el personal del centre mèdic la recull a la porta mentre ella crida de dolor. La posen en una llitera o en una cadira de rodes, com si fos una malalta, i la condueixen a la sala on tindrà la criatura. Un cop al box, segueix cridant mentre la seva parella grava l'escena amb una videocàmera i intenta no desmaiarse. Quan sembla que tot podria acabar en tragèdia, apareix un home seriós, el doctor, i amb tres maniobres màgiques que deixen en evidència les infermeres aconsegueix que el part arribi a bon port. Ha nascut una criatura preciosa. Fi de l'escena i de moltes pel·lícules.

Així descriuen la infermera Isabel Barrios i l'expert en cinema David Ferragut un part a l'article *Els mecanismes del gènere cinematogràfic per tapar el part medicalitzat*. L'escena explica alguns aspectes de la violència obstètrica. Per una banda, mostra com la nostra societat veu el part: gairebé com una malaltia. Per l'altra, indica quin rol juguen les dones a l'hora de parir: un paper subaltern per sota de metges i d'hospitals.

VIOLENCIA GENERALITZADA

Quan ens referim a la violència obstètrica, és a dir, a aquella que es viu durant l'embaràs, el part i el postpart, estem davant d'una violència que té molts rostres i que es pateix amb més freqüència del que podríem pensar, segons apunta Marta Busquets, advocada i presidenta del col·lectiu de denúncia Dona Llum. "N'hi ha de dos tipus: una que té a veure amb pràctiques i maneres de tractar les dones i una que té relació amb no atendre els seus drets", diu. En el primer cas, es refereix al tracte infantilitzant o denigrant cap a les dones en el procés del part. En el segon, a pràctiques com les cesàries, les induccions de parts o les mutilacions vaginals.

Són situacions de les quals se'n parla poc, en part perquè els professionals de la medicina a casa nostra no estan disposats a reconèixer que existeix el problema. Tot i que l'OMS o la Unió Europea diuen el contrari, el juliol passat el Consell General de Col·legis de Metges deia que la violència sistemàtica contra les dones en els processos del part no existeix i que el concepte és una forma d'estigmatitzar el personal mèdic.

Per a la infermera i artista Alejandra Oviden, però, la violència obstètrica és una "epidèmia global". Les xifres de l'Observatori de la Violència Obstètrica així ho indiquen. El 34% de les dones ha estat escridassada o insultada pel personal mèdic durant el part, el 51% ha viscut algun procediment sense que li expliquessin què estaven fent-li i el 25% ha vist com el seu pla de part era menyspreat.

Quan l'embaràs es torna un infern

Tot i que els col·legis de metges de l'Estat espanyol no ho accepten, la violència obstètrica, és a dir, aquella que el sistema de salut exerceix contra les dones en el moment de l'embaràs, el part i el postpart, a més d'estesa està reconeguda per organismes internacionals com l'OMS, Unicef o la Unió Europea

EN PRIMERA PERSONA

Les xifres emmascaren realitats d'allò més dures, com la de la Carla. El que diferencia el seu cas de la resta és que la seva filla, sis mesos després de néixer, arrossega les seqüeles d'una mala praxi mèdica i que ella ha volgut explicar la seva història. "Hi ha moltes dones que et diuen que quan arriba l'aniversari de les seves criatures ploren perquè tenen flaixos, depressió postpart", es lamenta Busquets en referència a altres mares

a les quals els costa afrontar el que han viscut. De fet, des de Dona Llum afirmen que, a Catalunya, "dues de cada 10 dones pateixen algun problema de salut mental durant l'embaràs i el primer any després de donar a llum", i aquestes situacions, afegeixen, tenen a veure amb com s'afronta el part.

Tornant a la Carla, cal dir que el seu nom és fictici, tal com ho és el de la seva parella, el Ferran, i el de la seva nena, la Laura. Ho són perquè actualment estan en un

procés de denúncia contra Maternitat de l'Hospital Clínic.

"Tot el que no volia que em passés durant el part em va passar", explica. El dia que va néixer la seva filla, quan va arribar a l'hospital li van intentar accelerar el part amb gases, però no va funcionar. "Em van donar oxitocina sintètica per induir-lo i vaig començar a tenir contraccions amb dolors... Va ser un error", considera ara que s'ha informat.

Segons un estudi de Dona

Llum, les induccions d'abans o durant els parts per accelerar l'expulsió de les criatures són una pràctica freqüent a Catalunya. Una pràctica que no té base científica. "Els parts en caps de setmana han disminuït en les últimes dècades i pràcticament no hi ha naixements en festius", explica el col·lectiu. A més, els percentatges de part per cesària (29% a la demarcació de Barcelona) augmenten si el centre és privat. Això respon a un sistema que planteja el

Abans del part

● La violència contra les dones no només se circumscriu al procés de l'embaràs, el part i el postpart. De vegades, comença molt abans.

La Sònia no tenia ni 30 anys quan va anar a la ginecòloga per fer-se una revisió rutinària. Res feia indicar que aquell dia tornaria a casa plorant. "Em va dir que m'hauria d'anar plantejant congelar els meus òvuls, perquè, és clar, ja tenia una edat i cada cop em seria més difícil quedar-me embarassada", explica. La frase no venia al cas, li va dir la doctora sense que ella hagués

va veure l'edat d'ella, li va dir directament que el més aconsellable era la fecundació assistida. No hi havia cap indicació que fes pensar que tenien algun problema de fertilitat. "Ho va dir sense cap amabilitat i va afegir que anéssim pensant a començar el cicle d'hormonació, un procés molt dur per al cos de la dona i que val 10.000 euros", denuncia la Carla.

Van sortir de la consulta molt tocats i van demanar a la clínica que un altre metge els atengués. La nova doctora els va tractar de

A partir de certa edat moltes dones viuen una forta pressió per quedar-se embarassades que sovint comença als mateixos centres de ginecologia

demanat consell. Un exemple clar que demostra que sovint el sistema mèdic passa per sobre de les demandes de les pacients.

La pressió sobre les dones per tal que es quedin embarassades és constant quan arriben a certa edat. Aquest fet fa que moltes se sentin vulnerables i és aleshores quan molts professionals aprofiten per exercir el que podríem definir com a poder obstètric. En un altre cas, de nou de la Carla, es veu aquesta situació de forma nítida.

"Feia dos anys que la meva parella i jo buscàvem tenir un fill i vam anar a la clínica Dexeus", explica. Quan el doctor que els atenia

manera diferent. Després de veure que els exàmens de fertilitat eren normals, els va dir que esperessin uns mesos per plantejar-se la fecundació assistida. Però el fet és que, setmanes després, la Carla es va quedar embarassada.

El seu cas, a més, posa en relleu la complicada posició del sistema privat respecte dels processos de fecundació assistits. Atenen sempre a raons mèdiques o de vegades a criteris econòmics? I encara més: aquestes pràctiques més esteses a la sanitat privada poden acabar contagiament la pública, tenint en compte que molts professionals treballen a les dues alhora?

part de forma industrial, segons les lògiques laborals.

La Carla segueix recordant: "Després em van trencar la bosa amniòtica i va ser quan la nena va començar a tenir patiment fetal". Aleshores van arribar dos doctors i la van lligar perquè no es mogués. "Em van dir que em posarien el fórceps per girar la nena", afegix. De sobte, sense avisar-la, dues persones es van llençar literalment a sobre de la seva panxa per empènyer amb els colzes la Laura cap a l'exterior. És la maniobra Kristeller, una pràctica mèdica que no està prohibida, però que no s'ensenya a la universitat i l'eficàcia de la qual no està provada. A l'informe mèdic no va quedar reflectit que li fessin allò. Allà només hi diu que li van fer una "pressió suprapúbica amb les mans". Encara que ella estava en un moment dèbil, el Ferran ho va veure tot. Els colzes i els salts damunt la panxa.

L'infern no va acabar aquí. "Quan anaven a treure la criatura, van estirar-la i li van donar un cop molt fort... La maniobra la va fer una persona que estava en pràctiques", afirma. Això va afectar un nervi de la Laura i el braç li va quedar immòbil. A més, la Carla va patir un esquinçament

vaginal. "Vaig haver d'orinar durant setmanes amb una sonda que em posava el Ferran", diu.

En molts parts, per tal de fer sortir la criatura, es fa un tall a la vulva. És el que s'anomena episiotomia, i pot produir incontinència fecal i urinària. Unicef considera la pràctica una mutilació socialment acceptada a Occident. "Hi ha el mite que les vulves no es poden expandir el que fa falta per parir", diu Busquets.

Ara, la Laura va a rehabilitació i ja mou el braç. Ha tingut sort. Hi ha infants de dos anys que no han recuperat la mobilitat.

El seu cas és diferent del de la Nancy. El 2011, aquesta jove de 24 anys va arribar amb una amiga a l'Hospital Clínic per donar a llum una nena. La doctora del torn va aprofitar el seu cas perquè tres metges residents provessin el fórceps, tot i que, segons el relat de l'acompanyant, el cap del nadó ja es veia sortir i la pràctica no era necessària. A conseqüència d'això, la criatura va morir amb el cap destrossat. Durant el part, la mare no va contradir els metges. "Ets molt vulnerable i et posen la por al cos: et diuen que estàs jugant amb la vida del teu fill i fas el que et manen... És el poder de la bata", sentència la Carla.

"Dues persones em van saltar a sobre de la panxa amb els colzes per expulsar la nena, però a l'informe mèdic aquella maniobra no va quedar reflectida"

A Catalunya, el 34% de les dones ha estat escridassada o insultada pel personal mèdic durant el part, i el 25% ha vist com el seu pla de part era menyspreat

PATRIARCAT I CAPITALISME

A ulls de Busquets, tots aquests casos parlen del mateix: a la nostra societat el cos no pertany a les dones. "Ens diuen que no sabem donar a llum i que necessitem ajuda, i les dones que no entren en aquest discurs són dones difícils", critica l'advocada. Aquesta idea té la seva expressió més radical en el cas d'una dona que el 2016 va anar a l'Hospital Sant Joan de Déu de Sant Boi per una revisió rutinària quan estava embarassada de 40 setmanes. El màxim de setmanes per parir són 42. La ginecòloga li va dir que el part havia de ser induït, però ella no ho volia. Quan era a casa, per ordre judicial, la policia va entrar al domicili i se la van endur a l'hospital per obligar-la a tenir el nen.

En part, l'origen de totes aquestes situacions es troba en el moment en què la medicina entra en el camp de l'embaràs al segle XIX. Va ser amb l'auge de les societats industrials i el patriarcat que els parts, fins aleshores un reducte vedat a bruixes i sanadores, va quedar en mans de la medicina. "Això va començar amb les dones de classe alta, perquè es podien pagar un metge, i va ser aleshores quan es va estendre l'ús del fórceps... Els metges deien

que ells no podien estar hores esperant que s'obris un forat. Cobraven i adeu", relata Busquets.

Aquella forma capitalista de veure el part ha impregnat la societat fins avui dia. "Hi ha interessos econòmics, sobretot en un territori com Catalunya, amb una alta presència de la sanitat privada", diu. Un part ràpid dona més rèdit econòmic. Per aquest motiu, les clíniques privades tenen uns índexs de cesàries molt més elevats que les públiques.

EL PART DESITJAT

Hi ha formes de tenir una criatura al marge d'aquesta violència sistematitzada? El cert és que sí. És el que s'anomena part fisiològic. "Cal eliminar la visió medicalitzada, perquè el 70% de dones sanes són capaces de donar a llum en condicions saludables", considera Busquets per afegir que, amb tot, les administracions catalanes asseguruen que amb els mitjans actuals el sistema de salut només pot atendre un 4,7% dels parts d'aquesta manera.

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

“La sensació de sentir-se orgullós de Barcelona està en risc”

Elisenda Alamany

Regidora d'ERC a Barcelona i consellera a l'AMB

Arnau Nadeu / Albert Ribas
Fotografia: J. Chichelnitzky

Elisenda Alamany fa un cafè en una terrassa del carrer de Girona abans d'entrar a la nova redacció dels diaris *Línia*. Amb el caràcter proper i distès que la caracteritza, afronta una entrevista que segur que ja intueix que començarà amb la pregunta del moment. Si bé al principi evita mullar-se, a mesura que avança la conversa la regidora d'ERC a Barcelona i consellera a l'AMB es va deixant anar, fins al punt de parlar tan clar que trenca amb el que ens té acostumats la política institucional. Gairebé com si estiguéssim fent aquell cafè d'abans amb ella, però ara amb una gravadora damunt la taula i una càmera capturant el moment.

Actualment vostè és la número dos d'ERC a Barcelona. Ho serà el 2023?

Per a mi el més important és que la gent sàpiga què és el que està votant quan posa la papereta d'Esquerra a l'urna. I a mi m'agradaria que l'Esquerra del 2023 servís per posar les bases de la Barcelona del futur. Que fos el referent institucional de les transformacions que estan passant

a la ciutat. El més important és construir aquest projecte.

D'acord, però li preguntàvem concretament per la seva posició en aquest projecte.

La meva feina i la meva aposta durant aquests anys ha estat a Barcelona, segueix sent aquí i assumiré la responsabilitat que toqui quan toqui.

“Jo soc independentista, però no soc processista. Hem de ser útils”

Això vol dir que està disposada tant a fer passos endavant com endarrere a la llista electoral, si és el que se li planteja?

En el projecte de Barcelona, i torno a parlar del projecte, el que és imprescindible és que hi hagi persones que puguin connectar amb els nous referents generacionals que hi ha a la ciutat, així com amb els nous actius socials, econòmics i

culturals. A mi m'agradaria desenvolupar aquesta feina de ser referent institucional d'aquests canvis, entre altres coses perquè quan jo no era a la política institucional els vaig trobar molt a faltar. I soc a Barcelona perquè crec que és on soc útil. Però aquesta decisió no depèn només de la meva voluntat.

Podem donar per fet que Ernest Maragall serà el cap de llista, no?

Per descomptat. Jo miro la Barcelona d'avui i les millors coses que li han passat tenen a veure amb el cognom Maragall. I em fa l'efecte que, perquè Barcelona torni a brillar, aquella concepció de la ciutat hi ha de seguir sent. Per tant, penso que tenir l'Ernest Maragall encapçalant la llista és un valor.

En el seu últim article d'opinió al diari *Línia*, vostè abundava en la idea que ja ha citat de connectar amb els nous referents generacionals i citava, per exemple, Bad Gyal. Creu que la generació de Bad Gyal pot connectar amb Ernest Maragall?

[Riu] Jo crec que el que està en joc el 2023 no és si el candidat té una edat o una altra. És si recuperem l'orgull de ser barcelonins i barcelonines. La sensació de sentir-se orgullós de

Barcelona està en risc. El que necessitem ara són projectes que aportin solucions per a això. Independentment de si el candidat té una edat o

“En els resultats, els comuns tenen grans problemes. No apareixen”

una altra. És evident que el projecte, que és col·lectiu, ha de tenir diverses sensibilitats i diferents perfils que sàpiguen connectar amb aquesta Barcelona d'avui. Però crec que les dues coses són complementàries i en cap cas excloents.

Ester Capella ja ha dit que vol “acompanyar” Maragall, ha sonat el nom del conseller d'Educació Josep González-Cambray... Sembla que tindrà competència.

Sí, pot ser. Però torno a dir que l'important és que cadascú pensi per què va fer el pas a la política institucional. Crec que tothom ha de tenir

clar quin és el seu propòsit per després tenir clar quin és el seu llegat. La meua voluntat, i això no va de quin número ocupes, ja els he dit que és treballar per connectar amb els nous referents generacionals i perquè la política s'assembli més a les maneres de fer que existeixen a la societat d'avui dia. A mi m'agradaria marxar de la política institucional havent aconseguit una mica això.

Ja parla de marxar? Tan d'hora?

Si entenem la política institucional com una cosa dinàmica i no estàtica, necessitem continuament gent que hi entri i gent que en surti. Jo crec que això és bo i ho tinc molt clar. Els que van dissenyar el nostre passat i els que han marcat excessivament amb receptes caduques o fallides la nostra política difícilment poden dibuixar el futur.

No ha entrat i sortit, sinó que s'hi va quedar, va dissenyar el nostre passat... Això es podria aplicar a Ernest Maragall.

Però fixin-se que, en els moments que Barcelona ha brillat més, això ha tingut un cognom: Maragall. Quan jo parlo de propostes fallides estic parlant de models que pot representar el PSC a moltes de les ciutats metropolitanès, per exemple. ▶

“Madrid és un forat negre, però potser Barcelona també”

◀ **“Situat-se clarament a favor de la restricció de la immigració és una necessitat ineludible perquè ho exigeixen la supervivència de l'estat del benestar i el manteniment de les condicions de treball dels treballadors menys qualificats”. Sap qui ha escrit això?**

Crec que sí.

És d'Esquerra i es diu Miquel Puig. Vostè està d'acord amb aquesta afirmació?

Me la poden tornar a repetir, fil per randa?

[Li repetim, detingudament].

El Miquel Puig és un provocador. És a dir, al seu llibre entenc que no parla estrictament com a regidor d'Esquerra. Ho fa lliurement. En aquests dos anys he après moltes coses del Miquel Puig, però no estic gens d'acord amb aquesta afirmació.

Abans que parlàvem de la llista, amb aquesta mena d'afirmacions qui potser no hi veurem el 2023 és ell.

[Riu] És evident que amb el Miquel Puig tinc coses amb les quals no coincideixo, com per exemple la reducció de les taxes universitàries o això que ara vostès em citen. Però, en canvi, coincideixo plenament amb el diagnòstic que fa del model turístic, que és la tasca que li tenim encarregada al grup municipal. Per tant, jo crec que en qüestions com aquesta de la qual vostès em parlen hem d'assumir la política amb maduresa. Jo no estic d'acord amb aquesta afirmació del Miquel Puig, però no diria que per això cal expulsar-lo del grup municipal.

S'ha plantejat?

No. Em referia que la meua concepció de la política no passa per castigar aquells amb qui en alguns casos puc no estar d'acord. Era una reflexió més enllà del cas concret, i en el marc del projecte.

Parlem del projecte, perquè a Esquerra veuen Barcelona sense rumb. Què li donarien vostès?

Actitud. Crec que, en general, a la ciutat hi ha la sensació que hi ha un desgovern. Per tant, cal començar per governar bé. I després d'aquesta actitud, el que cal és ambició. Els canvis que ens planteja l'actual govern de comuns i PSC no són prou ambiciosos. A Barcelona fa falta una transformació urbanística ambiciosa, més enllà de l'urbanisme tàctic de l'actual govern. I millorar els equipaments i la mobilitat a molts barris.

Creu que hi ha molta diferència entre el seu projecte per a Barcelona i el dels comuns, i que la ciutadania ho percep així?

Amb els comuns podríem estar d'a-

cord amb el diagnòstic, però no amb els resultats, que no apareixen. En els resultats, els comuns tenen grans problemes. I crec que ja no estem en el temps de les preguntes ni de les idees de laboratori. És cert que hi ha una missió principal a Barcelona que és protegir l'estil de vida dels barcelonins i de les barcelonines, però també ho és que cal impulsar la ciutat. No tancar-la, aïllar-la... I en això jo crec que els comuns no se n'han sabut sortir.

A Esquerra el que ja no diuen tant és que el seu projecte també inclou que Barcelona pugui ser en un futur una capital d'Estat.

Nosaltres sempre hem dit que Barcelona és la capital de Catalunya, que és una cosa que sembla que provoca urticària als partits que actualment governen la ciutat. Però no és una cosa discursiva. És a dir, quan tu tens la concepció que Barcelona és la capital de Catalunya i parles de mobilitat, per exemple, això té un impacte en les polítiques que plantejges. Quin és el gran repte de mobilitat que té Barcelona ara mateix? Potser no és de portes endins, sinó que potser necessitem millorar la xarxa de Rodalies. Moltes vegades es diu que Madrid és un forat negre, però potser no ho sabem i Barcelona també ho és. Què té Barcelona per oferir com a capital de Catalunya als altres? Doncs, sense anar més lluny, negociar una millor xarxa de Rodalies, engegar des de l'AMB un desenvolupament definitiu i accelerat dels *park&ride*... Això és el que ha d'oferir Barcelona.

[Sobre Miquel Puig i la seva tesi de limitar la immigració]

“No diria que cal expulsar-lo”

Ens referíem al fet que ara parlen menys d'independentisme que fa dos anys.

Nosaltres entenem que el fet que som independentistes se'ns dona per descomptat. I que les eleccions de Barcelona van sobre Barcelona. Cal anar molt amb compte, perquè jo crec que la gent de Barcelona no acceptarà que les eleccions municipals vagin d'una altra cosa. O que s'utilitzi la ciutat com el bastió de no sé què. Sí, evidentment, Barcelona ha de ser la capital de Catalunya. I sí, ens agradaria que la governés una força independentista. Però alerta: una força independentista

que també sigui barcelonina i que tingui un projecte per a Barcelona.

Ho diu per Junts això?

[Riu] Parlo de qui té opcions de guanyar a Barcelona.

Junts no en té?

Avui té 5 regidors.

Avui no és el 2023.

Avui té 5 regidors, insisteixo.

Junts diu que vostès són la crossa dels comuns i dels socialistes, tot i que ara sembla que estan lluny d'aprovar els nous pressupostos.

Nosaltres hem fet una cosa que fins i tot hi ha gent que li ha costat d'entendre. Després que ens barressin el pas a l'alcaldia, ens hem arremangat i hem treballat per la ciutat. I això, en termes polítics clàssics, és difícil d'entendre, perquè el que esperaria algú és que féssim una oposició duríssima i que li compliquéssim la vida al màxim al govern. Però vam entendre que, enmig d'una pandèmia, això no tocava. Hem posat la ciutat per davant. Però ara...

... Les eleccions són més a prop i toca començar a desmarcar-se'n.

No, perquè això ho podríem haver fet des d'un inici. El que veiem és que, després de dos anys i malgrat la nostra generositat, el govern no se n'ha sortit. Aquesta no és la Barcelona que vol Esquerra. I per això ens n'hem de distanciar, perquè no és el nostre model. I hi falta rumb.

Vostè també diu que on tampoc hi ha rumb és a l'AMB. També és culpa dels comuns i del PSC?

Més enllà de culpables o no culpables, jo crec que el gran problema de l'AMB és que la ciutadania no sap ben bé què fa aquesta institució per a ella. Les competències que té li impedeixen generar comunitat. A mi m'agradaria que l'AMB s'encarregués dels temes que generen comunitat: l'educació, la cultura... I que fins i tot ens atrevíssim a plantejar que l'elecció del seu president o presidenta es votés en unes eleccions. Els nous temps necessiten una altra mena d'institució metropolitana.

El president Pere Aragonès ha dit que està disposat a obrir aquest debat per reforçar la governança metropolitana. Veurem passos endavant i, en tot cas, el seu Govern estarà disposat a tenir un contrapès polític metropolità més fort?

No crec ni que aquest terme passi pel cap del president Aragonès. Pensin que al govern de l'AMB també hi ha Esquerra. Vull dir que això de contrapès polític no sé si s'adiu gaire al moment actual. I dit això, jo crec que actualment, si l'alcaldesa de Barcelona i, per tant, presidenta de l'AMB

vol exercir un lideratge metropolità, ho pot fer. Crec que ha d'haver-hi un lideratge més decisiu. En el tema de l'ampliació o no de l'aeroport, per exemple, l'AMB no s'ha posicionat. És com si l'AMB fos un òrgan gestor i no polític. I jo crec que hauria de ser més polític, en el millor sentit del terme, i ser un actor important a la política catalana.

Creu que Ada Colau no exerceix o no vol exercir aquest lideratge?

Jo crec que en el projecte del govern actual de Barcelona hi ha una visió de la ciutat tancada en si mateixa. I una mica aïllada, com si això anés només de Barcelona. Hi ha moltes ciutats de l'àrea metropolitana que ens donem l'esquena, i cal un esforç per començar-nos a mirar i veure quins projectes podem compartir, més enllà de la idiosincràsia de cada una. O col·laborem entre nosaltres o difícilment els recursos que tenim avui podran abastir tota la ciutadania i podran donar l'impuls que cal a les nostres ciutats. És una urgència, i això ha d'estar a l'agenda de l'AMB. Però no crec que actualment hi sigui.

El que encara hi ha a les ciutats de l'àrea metropolitana és pocs regidors independentistes. Què pot fer l'independentisme per créixer més en aquest territori?

Ser útil. Jo soc independentista, però no soc processista. Això no va de qüestions identitàries ni de demanar actes de fe a la gent. Això va de si canvies les seves condicions de vida o no. L'independentisme pot fer un salt en aquest territori si s'atreuix a modernitzar les institucions i si renova l'agenda de polítiques. És a dir, si adapta la política a la societat del segle XXI. Perquè si no, no som útils. I ho hem de ser. Si som útils, creixerem. A Barcelona, malauradament, ens van impedir poder-ho demostrar. Perquè tot això al final es demostra governant.

Que el cinturó roig algun dia sigui del groc de l'independentisme és un somni inabastable?

Ho diré al revés: veig perfectament abastable un cinturó groc. Perquè penso que el PSC ja no reuneix els grans consensos de país. I això li acabarà passant factura. ■

la Barcelona desconeguda

Turisme km0

L'aqüeducte de Dosrius i la petjada de l'aigua a la ciutat

NOU BARRIS/ El 1859 Barcelona tirava a terra bona part de la seva muralla. Eren temps de creixement poblacional i industrial, i les antigues defenses que en el passat havien aturat tants atacs forans eren ara un destorb per al desenvolupament de la ciutat més important de la península Ibèrica. La conurbació rebia contingents de població del món rural català –en el que seria un preàmbul de les grans migracions del segle XX– i les xifres de població vorejaven els 250.000 habitants.

La ciutat, per tant, necessitava espai per fer-hi habitatges i infraestructures per dotar de serveis la població. És en aquest context on cal emmarcar la construcció de l'aqüeducte de Dosrius, una enorme infraestructura hidràulica de més de 50 quilòmetres que connectava aquesta localitat maresmenca

Foto: Ajuntament

Es calcula que l'aqüeducte de Dosrius subministrava entre 20.000 i 40.000 metres cúbics d'aigua a la ciutat

amb el barri de Gràcia. Va ser construït el 1869, quan el creixement de l'aleshores flamant barri de l'Eixample va fer que augmentés la demanda d'aigua a Barcelona.

De fet, portar aigua a la capital es va convertir en un negoci sucós. En aquest cas, va ser l'empresa Palau, Garcia i Companyia

la que va posar en marxa l'aqüeducte. El 1867, els titulars de la companyia se'n van vendre els drets a la Société Générale des Eaux de Barcelone, constituïda a Lieja (Bèlgica) i que és l'origen de la Sociedad General de Aguas de Barcelona, l'actual Agbar.

Sigui com sigui, portar aigua del Maresme a Barcelona no era pas fàcil. Una de les principals complicacions de les obres era travessar el riu Besòs, dificultat que es va superar a través de l'estret del Rec, entre

la Trinitat i Torre Baró, gràcies a un sífó de 1.000 metres. Finalment, el 1871 l'aqüeducte es va posar en marxa i l'aigua va començar a arribar a la capital catalana. Es calcula que la infraestructura subministrava entre 20.000 i 40.000 metres cúbics diaris d'aigua a la ciutat.

Una de les empremtes d'aquest aqüeducte la podem contemplar avui dia a Nou Barris. En concret, al parc Central de Nou Barris, un espai verd de 17 hectàrees que

integra edificis singulars i històrics com ara l'antic Institut Mental de la Santa Creu, la masia de Can Carreras o el Parc Tecnològic, un centre que organitza actualment projectes empresarials innovadors.

El canal es va explotar fins a mitjans dels anys 50, en paral·lel a una nova –i molt més intensa– onada migratòria que va fer que Barcelona superés el milió i mig d'habitants. Va ser aleshores quan es va iniciar la canalització del riu Ter.

Els Jardins de Massana: un oasi verd amb una història lligada a l'Església

SANT ANDREU/ Els Jardins de Massana, ubicats a l'interior de l'illa del grup d'habitatges de Can Massana, es van construir el 1953 arran del Congrés Eucarístic a Barcelona, que havia tingut lloc a la capital catalana l'any anterior a iniciativa de l'arquebisbe Modrego. Una ocasió que el règim franquista va aprofitar per fer-se un rentat de cara internacional i posicionar-se com el "guardià d'occident" davant el "perill" soviètic. Sense anar més lluny, aquests jardins tenen forma de creu i consten de dues placetes laterals i d'una de central.

Aquest indret natural forma part d'un projecte innovador de ciutat jardí poc usual per a l'època. La plaça central, en el seu moment, va servir per ubicar-hi el camp de futbol del Club Deportivo Viviendas del Congreso, nascut el 1957 i que va funcionar en aquest lloc fins al 1983. El camp de futbol va desaparèixer per deixar pas als jardins de Massana, dividits en dues seccions per un emparat que travessa la zona verda d'est a oest. Avui dia, amb el parc infantil, els arbres i els porxos coberts de vegetació, són un petit oasi al barri del Congrés i els Indians.

Foto: Aj.

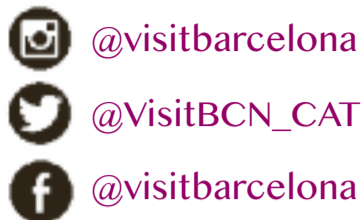
Una porta al passat de la important família Güell

LES CORTS/ Avui dia dona la benvinguda als estudiants de la Facultat de Biologia, però en el passat era un dels tres accessos de la Finca Güell. La porta sud de la finca està construïda amb maó vist i presenta dos cossos idèntics, encapçalats per rajoles de ceràmica verdes i blanques. Aquests dos murs, de fet, flanquejaven una porta de ferro forjat, que es conserva al Museu Gaudí del Park Güell. Aquesta obra, però, no està exactament en el lloc on es va construir: es va traslladar a l'actual ubicació el 1957, mentre que el 1982 va ser restaurada.

Foto: Aj.

la Barcelona desconeguda

Les cases blanques, un conjunt singular del barri de Montbau

Foto: Ajuntament

HORTA – GUINARDÓ/ Al barri de Montbau hi ha un racó que destaca al bell mig d'un bosc. Són les conegudes com a 'casetes blanques', edificacions d'estil racionalista que es van construir el 1965, seguint el model de l'arquitecte suís Le Corbusier.

Des del punt de vista tècnic, són nou blocs de planta quadrada amb 52 habitatges unifamiliars. I des del punt de vista paisatgístic, es tracta d'un dels espais més característics del districte d'Horta-Guinardó; un *odd one out* en tota regla que recorda els pobles blancs que s'estenen pel sud peninsular i la costa mediterrània.

L'edificació d'aquestes cases va tenir lloc el 1965 a càrrec de la Cooperativa Barcelonense i es va portar a terme a sobre de l'antic camí de Sant Cebrià, avui dia carrer de la Ce-

ràmica. Són cases dúplex i adossades, amb una planta superior perpendicular a la inferior i que forma un pont a sobre dels passatges de vianants de la zona, que estan enjardinats. Aquesta disposició, a més, fa que les terrasses de les cases serveixin com a coberta de les cases de la filera inferior.

El conjunt d'habitatges forma una quadrícula de sis fileres de cases que segueixen, a grans trets, els revolts de la muntanya. Al seu torn, estan separades per cinc passatges de vianants, que passen per sota dels ponts. De fet, aquests ponts són un dels elements més singulars del conjunt arquitectònic.

Malgrat el color blanc de les cases, els seus accessos van ser batejats amb diferents colors: blau, rosa, groc, blanc i violeta de Montbau.

Un dels principals atractius de les 'casetes blanques' de Montbau és que estan integrades a la natura. En aquest sentit, la parcel·la que ocupen, de 12.600 metres quadrats de superfície, està envoltada en el seu perímetre pel Parc Natural de Collserola, excepte el costat sud-est, que limita amb el carrer de Vayreda, del barri de Montbau. Sense anar més lluny, malgrat l'aïllament aparent de les 'casetes blanques' en plena zona boscosa, estan prou a prop del centre del barri de Montbau.

Per altra banda, aquest conjunt arquitectònic, projectat pel gironí Joan Bosch, ha estat reconegut en alguna ocasió, com a l'any 1967, quan va quedar finalista en els premis FAD, en la categoria d'Arquitectura. A més, formen part del circuit Arquitectura al peu de Collserola, impulsat per l'Ajuntament.

Gràcia

Una joia del barroc català a la plaça Lesseps

Avui és un dels punts amb més trànsit i activitat de Barcelona, però fa uns segles només hi havia camps i camins. Estem parlant de la plaça Lesseps, on l'any 1626 els frares carmelites descalços van fundar-hi un convent. El van edificar a l'encreuament de les rieres de Vallcarca i de Cassoles. Aquell convent va donar peu a la formació de tota una vila, la de Gràcia. El 1630, el monestir ja estava acabat, però l'església, que és l'únic element que ha sobreviscut al pas dels anys, no es va acabar fins al 1658.

ELS CÀNONS TRADICIONALS

L'església, coneguda popularment com 'dels Josepets', presideix la plaça i és un dels elements arquitectònics més importants del barroc català. Obra de l'arquitecte fra Josep de la Concepció –nom religiós del carmelita tarragoní Josep Ferrer–, el temple es va enllestir el 1658, tot i que no es va poder consagrar fins al 1687. L'edificació segueix els canons tradicionals del barroc català, mentre que la façana tripartida i amb frontó triangular constitueix un element molt habitual a les esglésies carmelites de l'època.

Per tot plegat, aquesta obra arquitectònica està inscrita com a Bé Cultural d'Interès Local (BCIL) a l'inventari del Patrimoni Cultural català.

Foto: Aj.

La Hidroelèctrica de Catalunya, eclecticisme arquitectònic

Foto: Ajuntament

L'EIXAMPLE/ L'antiga seu de la Central Catalana d'Electricitat –més tard Hidroelèctrica de Catalunya– és una construcció modernista de l'any 1897 que ja introduïa canvis que anunciaven les noves tendències arquitectòniques que s'acabarien imposant, com ara les bigues de ferro de la façana, que li permetien reforçar l'estructura i obrir grans finestrals.

Per altra banda, la particular entrada, en una cantonada, confereix a tota la façana un caràcter singular. Per tot plegat, estem davant d'una edificació prou important per a la història de la ciutat. Ocupada actualment per les oficines d'Endesa, va funcionar com a central tèrmica fins al 1977.

Per tot plegat, l'edifici s'inclou a la ruta modernista de l'Ajuntament i està catalogat

com a Bé Cultural d'Interès Local (BCIL). I és que la seva aparença general presenta elements constructius propis del modernisme, com ara l'ús de maó vist, una entrada principal amb elements de pedra i baranes de ferro forjat, entre altres. L'edifici va ser construït entre els anys 1896 i 1899 per l'arquitecte Pere Falqués, i també allotjava els habitatges dels encarregats de la central.

Les oficines de l'edifici de la hidroelèctrica es troben en una llarga nau que en el passat va acollir la maquinària de producció d'electricitat mitjançant el vapor de l'aigua. De fet, encara s'hi poden veure alguns elements originals, com el pont grua o el quadre de comandament. La xemeneia a través de la qual s'evacuava el vapor va ser finalment enderrocada l'any 1961.

A PROP

consum sostenible i de proximitat

Comerç Verd, un canvi de model cap a la sostenibilitat

Foto: Ajuntament

Reconeixement

Un projecte que neix amb l'objectiu d'agrupar les entitats i les associacions de comerciants dels mercats municipals de Barcelona i que aposta, entre altres coses, per potenciar els productes de qualitat, ecològics i de proximitat cultivats de manera sostenible. Això és Comerç Verd, una iniciativa que recentment ha estat reconeguda en el Gastronòmic Fòrum Barcelona.

De fet, aquesta proposta sorgeix de la mà de l'Institut Municipal de Mercats de Barcelona, del Comissionat d'Economia Social de l'Ajuntament i de la Federació de Mercats Municipals davant la necessitat d'unir esforços. Un pas endavant a favor dels comerciants que respon a tres objectius principals: accentuar la diferenciació dels establiments dels mercats gràcies a la qualitat dels seus productes, fer que el seu cultiu afavoreixi la

reducció de la petjada de carboni i la lluita contra l'emergència climàtica i facilitar la viabilitat de l'agricultura i la ramaderia local i sostenible.

QÜESTIÓ DE COMPROMÍS

Barcelona és enguany la capital mundial de l'alimentació sostenible. Per això, des de la ciutat es fa especial èmfasi en la necessitat que tot el sector alimentari i gastronòmic giri al voltant de la sostenibilitat.

“Cal un compromís amb la sostenibilitat, ja que per combatre l'emergència climàtica necessitem sistemes alimentaris saludables per a les persones, els territoris i el planeta”, diu Álvaro Porro, Comissionat de Política

“Els mercats ja aposten per la sostenibilitat, la proximitat i la salut del nostre planeta”

Alimentària de l'Ajuntament de Barcelona. I per engegar aquest canvi, segons Porro és essencial que els mercats barcelonins siguin els que comencin a treballar en aquesta línia. Una manera de fer que, gràcies a la iniciativa Comerç Verd, ja està en pràctica.

“Els mercats són l'ànima dels nostres barris, el motor econòmic de la ciutat i ja aposten per la sostenibilitat, la proximitat i la salut del nostre planeta”, destaca la regidora de Comerç i Mercats, Montserrat Ballarín. “A més, són referents internacionals pel seu model de gestió”, afegeix.

D'aquí aquest reconeixement a Comerç Verd, que, més enllà de premiar la iniciativa, pretén ser un incentiu i fomentar la implantació del reaprofitament alimentari, del producte de proximitat i de la lluita conjunta del sector pel canvi climàtic.

El Gastronòmic Fòrum Barcelona mira al futur i aposta per la cuina i l'alimentació sostenible

Congrés

La Fira de Montjuïc va acollir, un any més, el Gastronòmic Fòrum Barcelona del 18 al 20 d'octubre. Una cita amb els millors cuiners i productes del moment en la qual van participar més de 300 empreses i 60 xefs. Des de Joan Roca fins a Carme Ruscalleda o Ada Parellada. Tot plegat, amb un programa ple de conferències, ponències, taules rodones i tallers, que va permetre als més de 16.000 visitants tastar, aprendre i gaudir de la gastronomia de la mà d'especialistes del sector.

El congrés va començar amb una sessió inaugural que introduïa el tema central d'aquest fòrum: la sostenibilitat. De

fet, la mateixa alcaldessa de Barcelona, Ada Colau, exposava la necessitat que la ciutat es converteixi en un referent de la gastronomia sostenible. “És el futur”, deia. Per això, totes les activitats del fòrum van girar al voltant de com fer aquest canvi cap a una nova manera de concebre la cuina i l'alimentació.

Tres dies que van servir perquè el sector es retrobés i busqués, conjuntament, nous camins, en un moment en què “cal reconduir els sistemes alimentaris i redirigir les estratègies”, deia el manifest que posava punt final a l'esdeveniment.

Una trobada per deixar constància de la importància que els aliments siguin de proximitat, de temporada, de qualitat i, si cal, reaprofitats.

Foto: Ajuntament

consum sostenible i de proximitat

A PROP

El Mercat de Mercats, la festa del producte de proximitat

Fira

Les parades i els paradistes dels mercats de la ciutat van tornar a la fira Mercat de Mercats després de dos anys sense celebrar-se. Una nova edició amb el millor dels seus productes, que enguany es va traslladar a la plaça de les Glòries amb tres dies d'activitats per a totes les edats, amb tapes de mercat i productes de proximitat, durant el penúltim cap de setmana d'octubre.

En un moment en què Barcelona ha estat el centre d'atenció per debatre sobre els reptes de futur de l'alimentació i els efectes de l'actual model alimentari en el canvi climàtic, els mercats s'han volgut acostar a la ciutadania per posar en valor el seu paper com a proveïdors de producte fresc de qualitat, sostenible i de proximitat, vinculat a

l'alimentació saludable i a la dieta mediterrània. Per això, fins a vuit mercats alimentaris, com el de la Boqueria o el de la Concepció, i tres de no alimentaris, com els Encants, van muntar els seus estands a la fira, per oferir i donar a conèixer els seus millors productes. Un total de 19 parades en un espai en el qual també va tenir representació la restauració de la ciutat.

MÉS ENLLÀ DELS MERCATS

A banda de poder comprar i tastar tota mena de productes de qualitat i de proximitat, tots els que van assistir al Mercat de Mercats van poder provar les tapes que havien elaborat alguns dels millors restaurants barcelonins. De fet, la fira va rebre grans xefs que van voler compartir les seves creacions i coneixements de producte, gastronomia,

salut i sostenibilitat alimentària en *showcooks*, tallers i xerrades. Una manera de gaudir de la gastronomia, però també del vi, perquè els assistents van poder tastar alguns dels millors vins catalans del moment.

Tot això i molt més, com un hort urbà, sessions de música o activitats infantils, en una fira organitzada per l'Institut Municipal de Mercats amb la col·laboració de representants de diferents gremis minoristes alimentaris i que va tenir com a protagonistes la sostenibilitat, el reaprofitament alimentari i els productes de proximitat. Tot plegat, un autèntic mercat de mercats, atractiu i festiu, en què els paradistes es van dedicar a aconsellar la ciutadania en salut i alimentació. Dos aspectes bàsics i fonamentals al voltant dels quals van girar totes les activitats i la finalitat, en si mateixa, de la fira.

EN PRIMERA PERSONA

“No tenim clients; tots els que venen són amics”

Xavier Llobet

Llobet Òptics
(Coreixample)

Xavier Llobet és òptic optometrista i copropietari del negoci que van obrir els seus pares ja fa 75 anys. Una òptica que regenta juntament amb els seus dos germans i que es caracteritza pel tracte proper i personalitzat.

Què té Llobet Òptics que no tinguin altres negocis?

Sentit humà i un tracte personalitzat i familiar, de la mà de professionals. Nosaltres no tenim clients; tots els que venen aquí són amics i fem que se sentin com a casa seva gràcies al caliu humà amb què els atenem.

És això el que caracteritza el comerç d'aquesta zona de l'Eixample?

Ens diferencia el turisme i el fet que hi ha pocs veïns, perquè és una zona d'oficines. Però la unió entre els comerciants és molt forta i sempre remem junts per mantenir el nostre propi estil.

Es plantejaria marxar a un altre barri?

Jo estimo l'Eixample i seguiré sempre aquí, perquè per a mi els clients no són un número. Sé qui és cada persona i la seva història de vida. La relació humana entre el comerç i els veïns és increïble.

Què és el que més li agrada de la seva feina?

Que hi poso el cor. A mi no em *flipa* que la gent es gastí 300 euros, el que m'omple és la cara d'un nen o d'un senyor quan s'emprova les ulleres i, en veure's, s'omple d'alegria.

Foto: Mercat de Mercats

El Mercat Central de Florència s'apropa als mercats de Barcelona

Foto: Ajuntament

Visita

El Mercat Central de la ciutat de Florència és molt similar al de la Boqueria: històric, amb productes especialitzats i de gran qualitat. Aquesta és la conclusió a la qual va arribar el regidor d'activitats pressupostàries, comercials i productives d'aquest municipi italià, Federico Gianassi, després de visitar alguns dels mercats de Barcelona a mitjans d'octubre. Una visita amb l'objectiu d'establir sinèrgies i de donar a conèixer el funcionament dels mercats barcelonins.

“Els mercats són una joia de la ciutat i entre tots els hem de preservar”, deia el president de la Boqueria, Salvador Capdevila. Per això, el president, el vicepresident i el di-

rector del Consorci del Mercat Central de Florència, acompanyats de Gianassi, van voler conèixer els mercats de la capital catalana. I més tenint en compte que durant la pandèmia han tingut un paper essencial.

PRODUCTES DE PROXIMITAT

Durant la visita, que va anar a càrrec de la regidora de Comerç i Mercats, Montserrat Ballarín, es va remarcar la importància que tenen la sostenibilitat i els productes de temporada i de proximitat als mercats de la ciutat. I és que “produir des de la proximitat implica una millor qualitat dels productes i una menor contaminació”, deia la regidora. “Per això hem de preservar els mercats i posar en valor la seva tasca identitària, social i cultural”, apuntava Gianassi.

L'Eix Clot s'ha marcat un com a objectiu arribar a les 1.000 vendes als comerços de l'eix comercial, fins al 15 de desembre, i bescanviar els tiquets d'aquestes compres per un euro que es donarà a la Xarxa de Suport del Clot-Camp de l'Arpa

El Gran Recapte arriba al comerç de proximitat

SOLIDARITAT ▶ La tretzena edició del Gran Recapte de Bancs dels Aliments de Catalunya, que l'any passat va aconseguir recaptar a Barcelona 3.794.860 quilos de menjar, serà diferent de les anteriors. Enguany, comptarà amb un participant imprescindible per a l'economia de qualsevol barri: els comerços de proximitat, als quals se'ls convida a participar en la iniciativa solidària a través d'una aplicació. Una nova manera d'aconseguir la quantitat més gran possible d'aliments per a persones de tot Barcelona i Catalunya que els necessiten.

Enguany es faran només donacions econòmiques. Foto: ACN

A partir d'una aplicació la gent podrà fer les donacions econòmiques

Enguany el Gran Recapte es farà entre el 19 i 27 de novembre. Durant aquests dies els comerciants podran oferir als seus

clients l'opció de fer donacions a través de l'aplicació. Un altre dels trets distintius de l'edició d'aquest any és que, a causa de la pandèmia, es faran només donacions econòmiques i no de productes. Un cop finalitzada la campanya, cada establiment es posarà amb contacte amb una entitat social i col·laboradora

del Banc d'Aliments perquè de manera conjunta comprin amb les donacions els aliments més necessitats en la campanya.

I el que no és nou és que, aquest any, també hi haurà recapte *online*, que tindrà lloc de fins a l'11 de desembre després que es posés en marxa el passat de novembre.

Mostres de comerç al carrer a Sant Martí i el Poblenou

EIXOS ▶ Els eixos comercials de Sant Martí i el Poblenou ja escalfen motors de cara la campanya de Nadal. I ho fan amb les seves respectives mostres de comerç al carrer d'aquest novembre.

En el cas de Sant Martí, la mostra comercial, que arribava a la setena edició, va tenir lloc el passat 7 de novembre al tram dels carrers Cantàbria i Maresme de la rambla Guipúscoa. Una cinquantena de comerços van mostrar els seus millors productes durant una jornada que va tenir com un dels seus principals reclams el

sorteig de fins a 200 euros per gastar a les botigues de l'Eix.

En el cas de l'Eix Poblenou, la mostra se celebrarà el pròxim 27 de novembre, entre les 10 del matí i les vuit del vespre i també permetrà que el veïnat gaudeixi de les millors ofertes i productes dels comerços associats.

D'altra banda, i tornat a l'Eix Sant Martí, el 19 de novembre tindran lloc els concerts de l'edició d'enguany de l'Òpera al Comerç, amb noms destacats com els de Charo Tris, Sara Bermúdez, Fernando Álvarez o Sergio Monsalve.

La roba d'hivern, protagonista a Sant Martí. Foto: Eix Sant Martí

SANT MARTÍ EN EL CENTRO

El abandono por parte del gobierno municipal de nuestro distrito ha hecho que empeoren todos los indicadores, poniendo de manifiesto el crecimiento de las desigualdades entre barrios y el incremento del incivismo, la delincuencia y la suciedad, así como la falta de mantenimiento del espacio público.

Desde Cs Sant Martí hemos presentado propuestas para paliar ese abandono y mejorar la vida de nuestros vecinos y vecinas, como:

- Elaboración de un plan de choque y seguridad específico para el distrito
- Refuerzo del mantenimiento y limpieza en los espacios públicos
- Elaboración de un Plan de actuación contra la ocupación ilegal de viviendas, poniendo en marcha medidas necesarias para velar por la seguridad y la convivencia vecinal
- Plan de impulso y reactivación social y económica adaptado a las necesidades de los ciudadanos y sectores productivos
- Plan específico contra los botellones y el incivismo
- Adaptación de los parques infantiles haciéndolos inclusivos para niños con diversidad funcional
- Urbanización definitiva del Front Maritim y Diagonal Mar
- Creación de la mesa de salud mental
- Plan específico en materia social, de urbanización e infraestructuras para el barrio Verneda i la Pau
- Creación de una mesa de trabajo sobre rehabilitación de viviendas con aluminosis del distrito Sant Martí
- Formación a direcciones de escuelas e institutos, así como a las AFA's/AMPAs en la prevención, detección e intervención contra el acoso y el ciberacoso

Para Cs Sant Martí, las necesidades de nuestros vecinos y vecinas son y seguirán siendo nuestra prioridad, poniendo a los ciudadanos en el centro de nuestras políticas y propuestas.

DONA'NS LA TEVA OPINIÓ! CIUTADANS T'ESCOLTA!

Cs_StMartíBCN

Cs_StMartíBCN

Cs Sant Martí

sant.marti@ciudadanos-cs.org

espai.mèdia

*El primer diari de la indústria
espacial de Catalunya*

una publicació del
grup comunicació21

Gina Navarro, placatge al prejudici

» La nova primer centre del CN Poble Nou va trobar en el rugbi els moments de pau que necessitava
 » "Vaig veure un noi gegant de 13 anys, i em vaig preguntar què feia jo allà, amb 10 i petitona...", diu

Toni Delgado
EL POBLENOU

"Jo era la típica nena petita, rosseta i cuca, i molta gent em preguntava per què jugava a rugbi si em faria mal. Com més m'ho repetien, més m'agradava. Soc molt tossuda", explica Gina Navarro (Barcelona, 2005). És autèntica.

En el rugbi, la jugadora del CN Poble Nou va trobar "moments de pau i diàleg interior" en una època convulsa. Va ser una beneïda casualitat. Un divendres es va quedar a dormir a casa d'uns amics i l'endemà aquests li van fer la proposta que li canviaria la vida: "Gina, ara tenim entrenament. Ens hi acompanyes?".

A la grada observant hi va estar pocs minuts. Ja va voler baixar a la gespa i des que va provar el rugbi li va encantar. "Des del primer dia em vaig sentir en família. Em vaig oblidar de pres-

sa que era l'única nena. Les millors amistats me les ha regalat aquest esport", se sincera Navarro, sempre incansable i, de petita, molt trapella.

En el seu primer equip hi havia barrejats jugadors sots 12 i sots 10 perquè no n'hi havia prous per fer més grups. "Quan vaig veure un noi gegant de 13 anys, em vaig preguntar què feia jo allà, amb 10 i petitona...", recorda. El 2022 ja farà 8 anys d'aquell moment. "Després del primer entrenament li vaig dir al meu pare que volia quedar-me al CN Poble Nou", confessa la barcelonina.

INCONVENIENTS INICIALS

Aquest curs és el primer de Navarro a Divisió d'Honor Catalana amb el sènior femení, amb qui havia entrenat dos o tres dies la temporada passada. Fins que es va lesionar. Temps insuficient per haver-hi establert un vincle ni per tornar-hi, mesos després, sense una motxilla d'in-

Gina Navarro, jugadora del CN Poble Nou, durant un partit. Foto: Ainhoa Sánchez Pinacho

convenients: "Pensava que eren molt grans i adultes, i que potser serien més serioses que els nois... No les tenia totes amb mi perquè no estava acostumada a jugar amb noies a rugbi". "Simples ximpleries meves perquè m'han rebut genial i em cuiden molt", amplia Navarro.

Abans era la *flanker*, la número 7, "una davantera més àgil que se centrava en la defensa i el

placatge". Ara fa de 12, de primer centre, "qui decideix jugades, pot defensar, ataca com vulgui...". És molt observadora i disciplinada. L'aprenent ideal. "Soc molt bona soldat. Si em dius què i com ho he de fer, ho clavaré", es retrata. Ha descobert que, per molt que li quedi per a aprendre, té traça per decidir. "No em vull posar fioletes, però l'experiència fa que tingui bona visió de joc", afegeix.

Compta els dies que falten per al pròxim partit, el 28 de novembre contra l'AVR Barça, "l'equip que potser ens posarà les coses més difícils". "Són un grup molt complet que fa un gran rugbi i amb dues o tres jugadores que destaquen encara més que la resta", les descriu. "Serà un partit duríssim, però nosaltres mai abaixem els braços", assegura, orgullosa.

Podòleg

Des de 1957

Horari: de dilluns a divendres de 16.30 a 19.30h

Miguel Ángel Cuesta Alonso

Dos de Maig, 223, 1er 2a
 (edifici Encants Nous)

Telf. 93 245 48 29

DESCOMPTES AMB LA TARGETA ROSA

amic ficcions

L'AVENTURA DE CREAR HISTÒRIES

14a EDICIÓ

FEM DE L'ESCRIPTURA UN JOC...

Si ets alumne de 3r o 4t d'ESO,
Batx. o CFGM, inscriu-te fins al
7 de febrer de 2022 a:

www.ficcions.cat

Participa i guanya!

PlayStations

iPhones
Smartphones

iPads

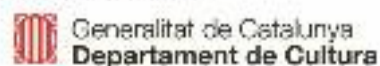

Auriculars
sense fils

Organitza:

Amb el suport de:

Amb la col·laboració de:

FUNDACIÓ CARULLA

G CONSELLERIA
O FONS EUROPEUS
I UNIVERSITAT I CULTURA
B DIRECCIÓ GENERAL
POLÍTICA LINGÜÍSTICA

GENERALITAT VALENCIANA
TOTS A UNA VEU

No t'ho perdís

Foto: Pere Franceschi/ACN

Exposició de Banksy

El Museu del Disseny de Barcelona, a les Glòries, acull des del 12 de novembre l'exposició internacional 'Banksy. The Art of Protest'. La mostra, que aplega un centenar d'obres originals d'aquest misteriós artista, ha rebut més d'un milió de visites en la seva gira mundial. Les obres incloses en aquesta exposició han estat cedides en exclusiva per col·leccions privades d'arreu del món, i algunes d'elles són inèdites, segons expliquen des del Museu del Disseny. També asseguren que la proposta és una "immersió multisensorial". Es podrà visitar fins al 13 de març.

Famosos

Si algú es pregunta qui és el rei dels *late nights* a Espanya, la resposta és clara: Andreu Buenafuente (Reus, 1965). L'humorista, presentador i productor –és fundador d'El Terrat, una de les productores audiovisuals més importants del panorama actual– està en actiu des dels anys 80 i té una trajectòria envejable, que va ser reconeguda amb el Premi Nacional de Televisió 2020. També té un Ondas pel seu programa de ràdio amb el seu inseparable Berto Romero, *Nadie sabe nada*, i va guanyar el Premi Internacional d'Humor Gat Perich l'any 2009. Ara, Buenafuente està en boca de tothom perquè ha anunciat que el mes de desembre s'acabarà el programa que ha fet durant set temporades a Movistar+, *Late Motiv*. Això sí, continuarà vinculat a la plataforma.

La fitxa

QUI ÉS?

A N D R E U B U E N A F U E N T E

ÉS FAMÓS PER...

Ser un gran humorista i presentador
Va guanyar el Premi Nacional de Televisió 2020

QUÈ HA FET?

Anunciar la fi de 'Late Motiv'
Ha estat el seu programa a Movistar+ durant 7 temporades

A LES XARXES...

Sap greu
Però hi ha impaciència per conèixer el seu nou projecte

Llibres

Suite Toc
Bel Olid

A la Clara Peya li van diagnosticar TOC amb 21 anys. Ella i la seva germana Ariadna, que formen Les Impuxibles, van crear un espectacle que en parlava. A partir de l'obra, i basant-se en desenes de testimonis de persones amb TOC, Bel Olid fa un pas més en la lluita contra el tabú de les malalties mentals i reflecteix els efectes dels diagnòstics en la vida de la gent i la societat.

Teatre

L'oncle Vània
Anton Txékhov

A *L'oncle Vània*, estrenada el 1899 a Moscou, Anton Txékhov va reflectir en cada personatge un final apocalíptic. El tedi, la vida malgastada, l'amor no correspost o la feina inacabable marquen la seva existència. Ara, el director lituà Oskaras Koršunovas dirigeix aquesta obra en el marc del Temporada Alta.

Al Lliure de Montjuïc (Barcelona).

Música

No, no vuelve
Dani Martín

Va jugar amb nosaltres fent-nos creure que l'esperat retorn d'El Canto del Loco es faria realitat aviat, però finalment va anunciar la publicació del seu nou disc (en solitari, és clar): *No, no vuelve*. Aquest treball, que acaba de veure la llum, recupera una desena de cançons de la mítica banda que Martín va liderar amb èxit fins a la seva desaparició, l'any 2010.

Pelis i sèries

Spencer
Pablo Larraín

Kristen Stewart es posa a la pell de Lady Di en aquest biopic que explica un cap de setmana crucial a la vida de la princesa de Gal·les. En aquell moment, a principis dels 90, Diana Spencer va decidir que el seu matrimoni amb el príncep Carles no tenia futur. Van ser tres dies a la finca de Sandringham, en una de les seves últimes vacances de Nadal a la reialesa.

ESTILS DE VIDA

La dieta per salvar el planeta

Foto: Pexels

❗ MEDI AMBIENT

Ara que es parla de conceptes com l'*ecoansietat* –l'ansietat provocada per ser conscient dels efectes de la crisi climàtica– és important recordar que els ciutadans corrents no podem carregar amb la culpa de la situació actual del planeta. Ara bé, sí que podem fer alguns canvis per no empitjorar-la.

Un d'ells no només és fàcil, sinó que també és agradable. Parlem de seguir la dieta mediterrània, un costum que, segons la UOC, "en el context espanyol pot facilitar una reducció de fins a un 72% dels gasos amb efecte hivernacle, un 58% de l'ús del sòl, un 52% del consum d'energia i un 33% del consum d'aigua". Ho ha explicat recentment la farmacèutica Anna Bach, doctora en Salut Pública Nutricional i professora de la UOC.

Per seguir la dieta mediterrània –que aquí és la dieta de proximitat– hem de consumir productes locals i de temporada... Més tomàquet i menys alvocat! Evidentment, la base han de ser els productes d'origen vegetal, que contaminen molt menys que els d'origen animal. També cal lluitar contra el malbaratament (Bach alerta que un terç del menjar acaba a les escombraries) i reduir els residus, sobretot plàstics, de l'emalatge dels aliments.

Les claus .....

PROXIMITAT

Consumeix productes locals i de temporada: com menys viatgin els aliments, menys contaminació generaran

ORIGEN VEGETAL

Els aliments d'origen vegetal han de ser la base de la dieta: contaminen molt menys que els d'origen animal

PROU MALBARATAMENT

Compra el que hagin de consumir: un terç del menjar acaba a les escombraries

RESIDUS

Evita els aliments amb molts embalatges, sobretot si són de plàstic: la fruita i la verdura ja tenen un embalatge natural

Foto: Pexels

Lliga per a la protecció d'animals i plantes de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
info@protectorabcn.es

PLAY PERQUÈ TINGUIS LA TEVA OPORTUNITAT

Fa massa temps que estem en pausa. Ara és el moment de posar-ho tot en marxa. Per això, destinarem més recursos que mai a impulsar la contractació i fer front a l'atur.

PLAY PERQUÈ TOT ES TORNI A MOURE

Informa-te'n a play.gencat.cat

Unió
Europea

Generalitat
de Catalunya